

Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet op de accijns in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2023/PM van het Europees Parlement en de Raad van datum PM tot wijziging van Richtlijn (EU) 2018/2001, verordening (EU) 2018/1999 en Richtlijn 98/70/EG wat de bevordering van energie uit hernieuwbare bronnen betreft, en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! Doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is om de Wet milieubeheer en de Wet op de accijns te wijzigen in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2023/PM van het Europees Parlement en de Raad van datum PM tot wijziging van Richtlijn (EU) 2018/2001, verordening (EU) 2018/1999 en Richtlijn 98/70/EG wat de bevordering van energie uit hernieuwbare bronnen betreft, en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad; Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 9.7.1.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In alfabetische volgorde worden de volgende begripsbepalingen en bijbehorende omschrijvingen ingevoegd:

binnenschip: binnenschip als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Binnenvaartwet;

CO₂-equivalent-ketenemissiereductie: de hoeveelheid verminderde broeikasgasuitstoot (in g CO₂eq) door de productie en het gebruik van hernieuwbare energie, ten opzichte van de fossiele referentiebrandstof (in g CO₂eq/MJ);

eindafnemer: een afnemer aan wie uitsluitend voor eigen verbruik elektriciteit wordt geleverd;

emissiereductie-eenheid: emissiereductie-eenheid als bedoeld in artikel 9.7.3.2;

geaggregeerd inboeken: het in gezamenlijkheid inboeken van hoeveelheden elektriciteit door een inboekdienstverlener;

halfzware olie: halfzware olie als bedoeld in artikel 26, derde lid, van de Wet op de accijns en minerale oliën die op grond van artikel 28, uitgezonderd het tweede en zesde lid, van die wet voor het tarief van halfzware olie aan de accijns onderworpen zijn;

inboekdienstverlener: inboeker die in eigen naam een hoeveelheid door een andere inboeker geleverde elektriciteit of een hoeveelheid door een eindafnemer afgenomen elektriciteit inboekt;

levering tot eindverbruik sector binnenwater: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van rode gasolie aan de sector binnenwater;

levering tot eindverbruik sector land: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van benzine, diesel en zware stookolie aan de sector land;

levering tot eindverbruik sector lucht: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van halfzware olie aan de sector lucht;

levering tot eindverbruik sector zee: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van rode gasolie en zware stookolie aan de sector zee;

locatie: een opslagtank op land of op water met een vast adres;

massabalans: een boekhouding die een getrouwe weergave geeft van de in- en uitgaande stromen en voorraad van duurzame grondstoffen voor biobrandstoffen en duurzame biobrandstoffen van een onderneming gedurende een bepaalde periode, als onderdeel van een door de inboekter gehanteerd duurzaamheidssysteem;

mobiele machine: mobiele werktuigen, landbouwtrekkers, bosbouwmachines en pleziervaartuigen;

raffinagereductie-eenheid: raffinagereductie-eenheid als bedoeld in artikel 9.8.3.1;

rode gasolie: diesel voorzien van herkenningmiddelen, bedoeld in artikel 1a, derde lid, van de Wet op de accijns;

sector binnenwater: binnenschepen;

sector land: wegvoertuigen, spoorvoertuigen, mobiele machines en vaste installaties;

sector lucht: luchtvaartuigen;

sector zee: zeeschepen;

zeeschip: zeeschip als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Binnenvaartwet.

2. In de begripsomschrijving van afboekrekening wordt telkens 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden';
3. Aan de begripsomschrijving van diesel wordt een zinsnede toegevoegd, luidende:

    , met uitzondering van rode gasolie;
4. De begripsbepaling 'hernieuwbare brandstof' wordt vervangen door 'hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong'.
5. De begripsomschrijving van jaarverplichting komt te luiden:

    aantal per soort emissiereductie-eenheden dat de leverancier tot eindverbruik voor zijn levering tot eindverbruik als bedoeld in artikel 9.7.2.1, tweede lid, is verschuldigd op grond van artikel 9.7.2.1, eerste lid;
6. Aan de begripsomschrijving van leverancier tot eindverbruik wordt een zinsnede toegevoegd, luidende:

    als bedoeld in artikel 9.7.2.1, eerste en tweede lid.
7. De begripsomschrijving van onderneming komt te luiden:

    onderneming als bedoeld in artikel 5 van de Handelsregisterwet 2007, voor zover ze rechtspersoonlijkheid bezit als bedoeld in artikel 3 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
8. In de begripsomschrijving van overboekfaciliteit wordt 'hernieuwbare brandstofeenheid' vervangen door 'emissiereductie-eenheid'.

B

In artikel 9.7.1.3 wordt 'artikel 28, tweede lid' vervangen door 'artikel 31bis, tweede lid'.

C

In artikel 9.7.1.4 wordt 'en de rijksbelastingdienst' vervangen door ', de Belastingdienst, de Douane en de transmissiesysteembeheerders'.

D

Artikel 9.7.2.1 komt te luiden:

Artikel 9.7.2.1

1. De leverancier tot eindverbruik is in enig kalenderjaar het aantal per soort emissiereductie-eenheden verschuldigd dat overeenkomt met het bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen percentage broeikasgasemissiereductie in de keten van zijn levering tot eindverbruik in het direct aan dat kalenderjaar voorafgaande kalenderjaar.
2. De levering tot eindverbruik, bedoeld in het eerste lid, wordt onderscheiden in de volgende leveringen:
  - a. levering tot eindverbruik sector land;
  - b. levering tot eindverbruik sector binnenwater;
  - c. levering tot eindverbruik sector lucht;
  - d. levering tot eindverbruik sector zee.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden voor de toepassing van het eerste en tweede lid per sector eisen gesteld aan het aantal en soort emissiereductie-eenheden.
4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het gebruik van emissiereductie-eenheden uit andere sectoren, bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid, en over het gebruik van raffinagereductie-eenheden, voor het voldoen aan de jaarverplichting, waaronder regels over het maximum gebruik per sector van deze emissiereductie-eenheden en raffinagereductie-eenheden.
5. Ten behoeve van de uitvoering van het vierde lid kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat voor het voldoen aan de jaarverplichting in een sector emissiereductie-eenheden uit andere sectoren worden vermenigvuldigd met een bij ministeriële regeling vast te stellen factor groter of kleiner dan één.

E

Artikel 9.7.2.5 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid en derde tot en met vijfde lid wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' telkens vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.
2. Het tweede lid komt te luiden:
  2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voor de leveringen tot eindverbruik, bedoeld in artikel 9.7.2.1, tweede lid, regels gesteld over de afschrijving van het aantal per soort emissiereductie-eenheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

F

Na artikel 9.7.2.5 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9.7.2.6

1. De leverancier tot eindverbruik overlegt voor 1 mei van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van zijn levering tot eindverbruik sector binnenwater, respectievelijk zijn levering tot eindverbruik sector lucht of zijn levering tot eindverbruik sector zee aan het bestuur van de emissieautoriteit een verklaring van een verificateur, waaruit blijkt dat zijn levering tot eindverbruik sector binnenwater, respectievelijk zijn levering tot eindverbruik sector lucht of

levering tot eindverbruik sector zee volledig is ingevoerd op zijn rekening met jaarverplichtingfaciliteit.

2. De verificateur bewaart alle gegevens en documentatie met betrekking tot de verificatie gedurende ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de verificatie betrekking heeft.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere eisen worden gesteld aan de verificateur en de verificatie.

G

De titelaanduiding van paragraaf 9.7.3 komt te luiden:

§ 9.7.3. Emissiereductie-eenheden

H

Artikel 9.7.3.1 komt te luiden:

Artikel 9.7.3.1

1. Een emissiereductie-eenheid vertegenwoordigt een bijdrage aan de jaarverplichting van één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie.
2. Een emissiereductie-eenheid wordt uitsluitend in het register gehouden.

I

Artikel 9.7.3.2 komt te luiden:

Artikel 9.7.3.2

1. Emissiereductie-eenheden worden onderscheiden naar gelang de hernieuwbare energie is geleverd aan de volgende sectoren:
  - a. sector land;
  - b. sector binnenwater;
  - c. sector lucht;
  - d. sector zee.
2. Emissiereductie-eenheden worden voorts onderscheiden in de volgende soorten:
  - a. emissiereductie-eenheid conventioneel;
  - b. emissiereductie-eenheid geavanceerd;
  - c. emissiereductie-eenheid bijlage IX-B;
  - d. emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong;
  - e. emissiereductie-eenheid overig.

J

Artikel 9.7.3.4 komt te luiden:

Artikel 9.7.3.4

1. Overdracht van een of meer emissiereductie-eenheden kan niet leiden tot een aantal per soort emissiereductie-eenheden op een rekening dat minder is dan één.
2. Overdracht van een of meer emissiereductie-eenheden is niet toegestaan, indien het aantal per soort emissiereductie-eenheden minder is dan één.

K

In artikel 9.7.3.5, eerste lid, wordt 'hernieuwbare brandstofeenheid' telkens vervangen door 'emissiereductie-eenheid'.

L

In artikel 9.7.3.7 wordt 'hernieuwbare brandstofeenheid' telkens vervangen door 'emissiereductie-eenheid'.

M

Artikel 9.7.3.8 komt te luiden:

Artikel 9.7.3.8

Indien het aantal per soort emissiereductie-eenheden op een rekening in het register minder is dan één, worden de bijgeschreven emissiereductie-eenheden per soort volgens bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen regels afgeschreven.

N

Artikel 9.7.4.1 komt te luiden:

Artikel 9.7.4.1

1. Een inboeker kan tot 1 maart van enig kalenderjaar inboeken in het register de in het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar:
  - a. door hem aan de Nederlandse markt geleverde vloeibare biobrandstof die voldoet aan artikel 9.7.4.2;
  - b. door hem aan vervoer in Nederland geleverde gasvormige biobrandstof die voldoet aan artikel 9.7.4.3;
  - c. door hem aan de Nederlandse markt voor vervoer geleverde vloeibare hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong die voldoet aan artikel 9.7.4.4;
  - d. door hem aan vervoer in Nederland geleverde gasvormige hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong die voldoet aan artikel 9.7.4.4, of
  - e. door hem of als inboekdienstverlener aan vervoer en mobiele machines in Nederland geleverde elektriciteit, die voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde eisen, met uitzondering van elektriciteit geleverd aan bij algemene maatregel van bestuur te bepalen bestemmingen of laadinfrastructuur.
2. Bij de inboeking, bedoeld in het eerste lid, wordt een onderscheid gemaakt naar gelang de hernieuwbare energie is geleverd aan de:
  - a. sector land;
  - b. sector binnenwater;
  - c. sector lucht;
  - d. sector zee.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot:
  - a. de inboeker, bedoeld in het eerste lid;
  - b. de inboekdienstverlener, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e;
  - c. de minimale hoeveelheden in te boeken elektriciteit door een inboeker;
  - d. het geaggregeerd inboeken van elektriciteit door de inboekdienstverlener.

O

Artikel 9.7.4.2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding '1.' gezet.
2. Het eerste lid, onderdeel c (nieuw), komt te luiden:
  - c. voldoet aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde eisen, waaronder eisen ten aanzien van:
    - 1°. de soort fossiele brandstof aan de sectoren, bedoeld in artikel 9.7.4.1, tweede lid, waarin de vloeibare biobrandstof bijgemengd is;

2°. het aantonen dat de hoeveelheid ingeboekte biobrandstof is uitgeslagen tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns; en

3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen bepaalde vloeibare biobrandstoffen worden uitgezonderd van het eerste lid, onderdeel b.

P

Artikel 9.7.4.4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst van het eerste lid vervalt de aanduiding '1.' en wordt 'hernieuwbare brandstof' vervangen door 'hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong'.
2. Het tweede lid vervalt.

Q

Artikel 9.7.4.5, eerste lid, onderdeel d, komt te luiden:

- d. kunnen regels worden gesteld voor de administratieve organisatie van de inboeker met maatregelen van interne beheersing en controle voor het inboeken van geleverde hernieuwbare energie.

R

Artikel 9.7.4.6 komt te luiden:

Artikel 9.7.4.6

1. Het bestuur van de emissieautoriteit schrijft per sector voor één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie die is ingeboekt in het register op de rekening van de inboeker:
  - a. één emissiereductie-eenheid conventioneel bij, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit:
    - 1°. voedsel- en voedergewassen, met een laag risico of gecertificeerd laag risico op indirecte veranderingen in landgebruik als bedoeld in verordening (EU) 2019/807; of
    - 2°. een bijproduct van de productie of verwerking van voedsel- en voedergewassen, niet zijnde de grondstoffen, bedoeld in bijlage IX van de richtlijn hernieuwbare energie;
  - b. één emissiereductie-eenheid geavanceerd bij, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit:
    - 1°. grondstoffen als bedoeld in bijlage IX, deel A, van de richtlijn hernieuwbare energie; en
    - 2°. indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit de grondstof als bedoeld in bijlage IX, deel A, onderdeel d, van de richtlijn hernieuwbare energie, de grondstof voorkomt op een bij ministeriële regeling vast te stellen lijst van materialen;
  - c. één emissiereductie-eenheid bijlage IX-B bij, indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit grondstoffen als bedoeld in bijlage IX, deel B, van de richtlijn hernieuwbare energie;
  - d. één emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong bij voor een geleverde vloeibare of gasvormige hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong;
  - e. één emissiereductie-eenheid overig bij:
    - 1°. indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit biomassa afkomstig van een tussenteelt, niet is aan te merken als hoofdgewas die op landbouwgrond wordt geteeld en die niet leidt tot vraag naar meer land;
    - 2°. indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit een residu van de productie of verwerking van voedsel- en voedergewassen, niet zijnde de grondstoffen, bedoeld in bijlage IX van de richtlijn hernieuwbare energie;
    - 3°. voor het gedeelte van de geleverde elektriciteit afkomstig uit hernieuwbare bronnen, of
    - 4°. indien de geleverde biobrandstof is geproduceerd uit grondstoffen, niet zijnde de grondstoffen, bedoeld in de onderdelen a, b, c en e, onder 1 en 2.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de berekening van de CO₂-equivalent-ketenemissiereductie.
3. De hoeveelheid ingeboekte CO₂-equivalent-ketenemissiereductie wordt per soort emissiereductie-eenheid naar beneden afgerond op één kilogram.
4. In afwijking van het eerste lid schrijft het bestuur van de emissieautoriteit voor een door een importeur ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie emissiereductie-eenheden bij op de rekening van die importeur, nadat die importeur volgens bij ministeriële regeling gestelde regels heeft aangetoond dat die hoeveelheid aan de Nederlandse markt is geleverd.
5. In afwijking van het eerste lid, onderdeel e, kan het bestuur van de emissieautoriteit een aantal emissiereductie-eenheden overig bijschrijven ter grootte van de CO₂-equivalent-ketenemissiereductie, vermenigvuldigd met een bij ministeriële regeling vast te stellen factor kleiner dan één, voor de grondstoffen van het eerste lid, onderdeel e, onder 4.
6. Een geleverde biobrandstof die geproduceerd is uit zetmeelrijke gewassen of suiker- en oliegewassen wordt geacht niet als tussenteelt op landbouwgrond te zijn geteeld en te hebben geleid tot de vraag naar meer land, tenzij de inboeker het tegendeel aantoont.

S

In artikel 9.7.4.7, eerste lid, wordt na 'een overzicht' ingevoegd 'per sector als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid,' en wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.

T

Artikel 9.7.4.8 vervalt.

U

In artikel 9.7.4.9 wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.

V

Aan artikel 9.7.4.10 wordt een zinsnede toegevoegd, luidende:

, alsmede de emissiereductie vanwege de hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare energie wordt niet nogmaals aangewend voor een ander emissiereductiedoel of waarde-instrument.

W

In artikel 9.7.4.11, eerste lid, wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.

X

Artikel 9.7.4.13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'die hoeveelheid, de kenmerken van die hoeveelheid of de factor, bedoeld in artikel 9.7.4.8' vervangen door 'die hoeveelheid en de kenmerken van die hoeveelheid'.
2. In het tweede lid wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' telkens vervangen door 'emissiereductie-eenheden' en wordt na 'wordt' ingevoegd 'per sector als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid,'.
3. In het derde lid wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' telkens vervangen door 'emissiereductie-eenheden' en wordt na 'wordt' ingevoegd 'per sector als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid,'.

4. In het vijfde lid wordt na 'Indien' ingevoegd 'per sector als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid,'.

Y

In artikel 9.7.4.14, eerste lid, wordt 'de aard en herkomst' vervangen door 'de aard, herkomst en de ketenemissie'.

Z

In artikel 9.7.5.1, derde lid, wordt na 'artikel 9.7.5.3' een zinsnede toegevoegd, luidende:
, met een onderscheid naar sectoren als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid.

AA

Artikel 9.7.5.3 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste tot en met derde lid wordt na 'een rekening' ingevoegd 'in het register'.
2. In het vijfde lid wordt na 'opent' ingevoegd 'in het register'.
3. In het zesde lid wordt na 'de rekeningen' ingevoegd 'in het register'.

AB

In artikel 9.7.5.4, vierde lid, wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.

AC

Artikel 9.7.5.6 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden', wordt na 'rekening' ingevoegd 'in het register' en wordt 'een inboeker of een onderneming' vervangen door 'van een inboeker of van een onderneming'.
2. In het tweede lid wordt na 'in de volgorde waarin' ingevoegd 'per sector als bedoeld in artikel 9.7.3.2, eerste lid,' en wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden'.
3. In het vierde lid wordt 'hernieuwbare brandstofeenheden' vervangen door 'emissiereductie-eenheden',

AD

Artikel 9.7.6.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede en derde lid komen te luiden:
  2. De producent van waterstof uit elektriciteit uit hernieuwbare bronnen controleert:
    - a. de aard en hoeveelheid van de door hem gebruikte elektriciteit voor de vervaardiging van de waterstof;
    - b. de juiste verhouding tussen de hoeveelheid gebruikte elektriciteit uit hernieuwbare bronnen en tot de hoeveelheid door hem vervaardigde waterstof;
    - c. de hoeveelheid per afnemer van de door hem geleverde hernieuwbare waterstof; en voert hierover een goede boekhouding.
  3. De producent van een hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong controleert:

- a. de aard en hoeveelheid van de door hem gebruikte waterstof voor de vervaardiging van de brandstof;
- b. de juiste verhouding tussen de hoeveelheid gebruikte hernieuwbare waterstof en tot de soort en hoeveelheid door hem vervaardigde brandstof;
- c. de hoeveelheid per afnemer van de door hem geleverde hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong; en voert hierover een goede boekhouding.

2. Na het derde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over het eerste tot en met derde lid.

AE

Titel 9.8 komt te luiden:

Titel 9.8 Raffinagereductieverplichting

§ 9.8.1. Algemeen

Artikel 9.8.1.1

In deze titel en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- CO₂-equivalent-ketenemissiereductie*: de hoeveelheid verminderde broeikasgasuitstoot (in g CO₂eq) door de productie en het gebruik van hernieuwbare energie, ten opzichte van de fossiele referentiebrandstof" (in g CO₂eq/MJ);
- hernieuwbare waterstof*: waterstof vervaardigd uit elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, niet zijnde biomassa;
- inboekfaciliteit*: eigenschap van een rekening in het register die de inboeking van gebruikte hernieuwbare waterstof overeenkomstig artikel 9.8.4.1 mogelijk maakt;
- jaarverplichting*: aantal raffinagereductie-eenheden dat de raffinaderijhouder is verschuldigd op grond van artikel 9.8.2.1;
- jaarverplichtingfaciliteit*: eigenschap van een rekening in het register die een raffinaderijhouder ingevolge artikel 9.8.2.2 heeft om aan zijn jaarverplichting te voldoen;
- overboekfaciliteit*: eigenschap van een rekening in het register die de overboeking van een raffinagereductie-eenheid mogelijk maakt;
- raffinaderij*: een technische installatie waarin waterstof gebruikt wordt bij de verwerking van ruwe aardolie voor de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen;
- raffinagereductie-eenheid*: raffinagereductie-eenheid als bedoeld in artikel 9.8.3.1;
- raffinaderijhouder*: de eigenaar van een raffinaderij;
- register*: het register als bedoeld in artikel 9.8.5.1, eerste lid;
- vrijwillig systeem*: vrijwillig systeem als bedoeld in artikel 30, vierde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie dat door de Europese Commissie is erkend;

§ 9.8.2. Jaarverplichting hernieuwbare waterstof

Artikel 9.8.2.1

De raffinaderijhouder is in enig kalenderjaar het aantal raffinagereductie-eenheden verschuldigd als overeenkomt met het bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen percentage broeikasgasemissiereductie in de keten van zijn waterstofgebruik in de raffinaderij in het direct aan dat kalenderjaar voorafgaande kalenderjaar.

Artikel 9.8.2.2

De raffinagehouder heeft een rekening in het register.

Artikel 9.8.2.3

1. De raffinaderijhouder voert voor 1 maart van enig kalenderjaar zijn waterstofgebruik in de raffinaderij van het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar op zijn rekening in het register in.
2. Wijzigingen in de voor enig kalenderjaar op zijn rekening ingevoerd waterstofgebruik in de raffinaderij na de datum, bedoeld in het eerste lid, meldt de raffinaderijhouder aan het bestuur van de emissieautoriteit.
3. Bij ministeriële regeling worden de bij het invoeren op de rekening te vermelden gegevens bepaald.
4. De gegevens, bedoeld in het derde lid, en de onderliggende stukken, worden door de raffinaderijhouder bewaard tot ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop die gegevens betrekking hebben.

Artikel 9.8.2.4

1. Indien een raffinaderijhouder in enig kalenderjaar zijn waterstofgebruik in de raffinaderij niet voor 1 maart van het daarop volgende kalenderjaar heeft ingevoerd op zijn rekening in het register, kan het bestuur van de emissieautoriteit het ambtshalve vaststellen.
2. Indien een raffinaderijhouder in enig kalenderjaar zijn waterstofgebruik in de raffinaderij niet juist heeft ingevoerd op zijn rekening in het register, kan het bestuur van de emissieautoriteit het tot vijf jaar na dat kalenderjaar ambtshalve vaststellen.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de toepassing van het eerste en tweede lid.

Artikel 9.8.2.5

1. Op 1 mei van enig kalenderjaar:
  - a. heeft de raffinaderijhouder ten minste het aantal raffinagereductie-eenheden op zijn rekening, en
  - b. schrijft het bestuur van de emissieautoriteit van de rekening van de raffinaderijhouder het aantal raffinagereductie-eenheden af, dat overeenkomt met de voor die raffinaderij voor het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar geldende jaarverplichting hernieuwbare waterstof.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voor het waterstofgebruik, bedoeld in artikel 9.7.2.1, regels gesteld over de afschrijving van het aantal raffinagereductie-eenheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
3. Indien toepassing van artikel 9.8.2.4, tweede lid, leidt tot een verhoging van de jaarverplichting hernieuwbare waterstof voor het betrokken kalenderjaar, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit, met inachtneming van het tweede lid, het aantal raffinagereductie-eenheden dat overeenkomt met die verhoging af van de rekening van de raffinaderijhouder.
4. Indien toepassing van artikel 9.8.2.4, tweede lid, leidt tot een verlaging van de jaarverplichting hernieuwbare waterstof voor het betrokken kalenderjaar, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit, met inachtneming van het tweede lid, het aantal raffinagereductie-eenheden dat overeenkomt met die verlaging bij op de rekening van de raffinaderijhouder. Het bestuur van de emissieautoriteit houdt hierbij rekening met artikel 9.8.5.5.
5. Indien het aantal raffinagereductie-eenheden op de rekening van de raffinaderijhouder als gevolg van de toepassing van het eerste of derde lid minder is dan één, vult hij het tekort binnen drie kalendermaanden aan.

Artikel 9.8.2.6

1. De raffinaderijhouder overlegt voor 1 mei van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van zijn waterstofgebruik in de raffinaderij aan het bestuur van de emissieautoriteit een verklaring van een verificateur, waaruit blijkt dat zijn waterstofgebruik in de raffinaderij volledig is ingevoerd op zijn rekening met jaarverplichtingfaciliteit.
2. De verificateur bewaart alle gegevens en documentatie met betrekking tot de verificatie gedurende ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de verificatie betrekking heeft.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere eisen worden gesteld aan de verificateur en de verificatie.

§ 9.8.3. Raffinagereductie-eenheden

Artikel 9.8.3.1

1. Een raffinagereductie-eenheid vertegenwoordigt een bijdrage aan de jaarverplichting van één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie-
2. Een raffinagereductie-eenheid kan uitsluitend in het register gehouden worden.

Artikel 9.8.3.2

De artikelen 9.7.3.3 tot en met 9.7.3.7 zijn van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat telkens voor 'emissiereductie-eenheid' wordt gelezen 'raffinagereductie-eenheid'.

§ 9.8.4. Inboeken hernieuwbare waterstof

Artikel 9.8.4.1

1. Een raffinaderijhouder kan tot 1 maart van enig kalenderjaar inboeken in het register de in het direct aan die datum voorafgaande kalenderjaar door hem in zijn raffinaderij gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof.
2. De in te boeken hernieuwbare waterstof voldoet aan:
  - a. de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde broeikasgasemissiereductiedrempels;
  - b. de overige eisen, gesteld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

Artikel 9.8.4.2

1. Bij ministeriële regeling:
  - a. worden regels gesteld over de bepaling van de ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare waterstof;
  - b. wordt bepaald op welke wijze de inboeker aantoont dat is voldaan aan artikel 9.8.4.1; en
  - c. worden de bij het inboeken te vermelden gegevens bepaald.
2. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden door de raffinaderijhouder bewaard gedurende ten minste vijf jaar na het kalenderjaar waarin de inboeking plaatsvond.

Artikel 9.8.4.3

1. Het bestuur van de emissieautoriteit schrijft voor één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie die is ingeboekt in het register één raffinagereductie-eenheid bij op de rekening van de raffinaderijhouder.
2. De hoeveelheid ingeboekte hernieuwbare waterstof wordt naar beneden afgerond op één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de berekening van de CO₂-equivalent-ketenemissiereductie.

Artikel 9.8.4.4

1. Het bestuur van de emissieautoriteit maakt ieder jaar op bij ministeriële regeling te bepalen momenten een overzicht van het aantal raffinagereductie-eenheden openbaar.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot het openbaar maken, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 9.8.4.5

De artikelen 9.7.4.9 en 9.7.4.11 zijn van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat telkens voor «hernieuwbare energie» wordt gelezen «hernieuwbare waterstof» en voor «emissiereductie-eenheid» wordt gelezen «raffinagereductie-eenheid».

Artikel 9.8.4.6

1. De raffinaderijhouder overlegt voor 1 mei van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin hij de hernieuwbare waterstof heeft gebruikt aan het bestuur van de emissieautoriteit een verklaring van een verificateur waaruit blijkt dat is voldaan aan de bij of krachtens de artikelen 9.8.4.1 en 9.8.4.2 gestelde eisen.
2. De verificateur geeft geen verklaring af indien niet is voldaan aan de eisen, bedoeld in het eerste lid.
3. De verificateur bewaart alle gegevens en documentatie met betrekking tot de verificatie gedurende ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarop de verificatie betrekking heeft.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere eisen worden gesteld aan de verificateur en de verificatie.

Artikel 9.8.4.7

1. Indien naar het oordeel van het bestuur van de emissieautoriteit niet is voldaan aan de bij of krachtens deze paragraaf gestelde eisen voor het inboeken in het register door de raffinaderijhouder van een gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof of de verificatie, bedoeld in artikel 9.8.4.6, kan het bestuur die hoeveelheid tot vijf jaar na het kalenderjaar van inboeken ambtshalve vaststellen.
2. Indien uit de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, volgt dat de raffinaderijhouder te veel raffinagereductie-eenheden heeft ontvangen voor de gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof, wordt het aantal raffinagereductie-eenheden dat die raffinaderijhouder te veel heeft ontvangen, afgeschreven van zijn rekening in het register.
3. Indien uit de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, volgt dat de raffinaderijhouder te weinig raffinagereductie-eenheden heeft ontvangen voor de gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof, wordt het aantal raffinagereductie-eenheden dat de raffinaderijhouder te weinig heeft ontvangen, bijgeschreven op zijn rekening. Het bestuur van de emissieautoriteit houdt hierbij rekening met artikel 9.8.5.5.
4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de toepassing van het eerste, tweede en derde lid.
5. Indien het aantal raffinagereductie-eenheden op de rekening van de raffinaderijhouder als gevolg van de toepassing van het tweede lid minder is dan één, vult hij het tekort binnen drie kalendermaanden aan.

§ 9.8.5. Register raffinagereductie-eenheden

Artikel 9.8.5.1

1. Er is een elektronisch register raffinagereductie-eenheden.
2. Het register wordt beheerd door de emissieautoriteit.
3. Het register bestaat uit de rekeningen, bedoeld in artikel 9.8.5.3.

Artikel 9.8.5.2

1. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over de werking, organisatie, beschikbaarheid en beveiliging van het register.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit kan voorwaarden voor het gebruik van het register vaststellen.

Artikel 9.8.5.3

1. Het bestuur van de emissieautoriteit opent op verzoek van de raffinaderijhouder op diens naam een rekening in het register.
2. Een rekening in het register heeft een jaarverplichtingfaciliteit, een inboekfaciliteit en een overboekfaciliteit.
3. Het bestuur van de emissieautoriteit opent op naam van een raffinaderijhouder niet meer dan één rekening.
4. Het bestuur van de emissieautoriteit opent in het register een afboekrekening.
5. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over het openen, bijhouden en beheer van de rekeningen in het register.

Artikel 9.8.5.4

1. Het bestuur van de emissieautoriteit kan bij een vermoeden van fraude of misbruik of dat niet wordt voldaan aan de bij of krachtens deze titel gestelde eisen voor het hebben van een rekening in het register of voor het gebruik van die rekening:
  - a. weigeren een rekening te openen;
  - b. een rekening blokkeren;
  - c. een rekening opheffen.
2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de toepassing van het eerste lid.
3. De raffinagereductie-eenheden op een opgeheven rekening vervallen van rechtswege.

Artikel 9.8.5.5

1. Van het aantal raffinagereductie-eenheden op 1 mei van enig kalenderjaar op de rekening van een raffinaderijhouder, nadat het bestuur van de emissieautoriteit toepassing heeft gegeven aan artikel 9.8.2.5, eerste lid, onderdeel b, wordt een gedeelte gespaard ten behoeve van het direct daaropvolgende kalenderjaar.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over het gedeelte dat gespaard kan worden.
3. De raffinagereductie-eenheden die niet worden gespaard, vervallen van rechtswege.

§ 9.8.6. Naleving van de broeikasgasemissiereductiecriteria en broeikasgasemissiereductiedrempels

Artikel 9.8.6.1

1. De raffinaderijhouder is gecertificeerd volgens een vrijwillig systeem en voert een massabalans over de hoeveelheid hernieuwbare waterstof op zijn raffinaderij.
2. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over de massabalans.

Artikel 9.8.6.2

1. Het bestuur van de emissieautoriteit houdt toezicht op een certificeringsorgaan dat namens het vrijwillige systeem in het kader van de naleving van broeikasgasemissiereductiecriteria onafhankelijke audits uitvoert.
2. Het bestuur van de emissieautoriteit brengt bij vastgestelde non-conformiteit met de broeikasgasemissiereductiecriteria onverwijld het vrijwillige systeem hiervan op de hoogte.

AF

In artikel 18.2f vervalt 'artikel 9.2.2.6a en'.

AG

In artikel 18.6b wordt na '9.7.2.5,' ingevoegd '9.7.2.6,' en '9.8.2.3 of 9.8.2.5' vervangen door ', 9.8.2.3, 9.8.2.5, 9.8.2.6, 9.8.4.6, 9.8.6.1 of 9.8.6.2'.

AH

In artikel 18.16s wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na '9.7.1.3,' ingevoegd '9.7.2.1,', na '9.7.2.5,' ingevoegd '9.7.2.6,', vervalt '9.7.4.8,' en wordt '9.8.2.3 of 9.8.2.5' vervangen door '9.8.2.1, 9.8.2.3, 9.8.2.5 of 9.8.2.6'.
2. In het vierde lid vervalt '9.7.4.8,'
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
  5. Het bestuur van de emissieautoriteit kan, indien een raffinaderijhouder drie of meer overtredingen van de artikelen 9.8.4.1, 9.8.4.2 of 9.8.4.6 heeft begaan, bepalen dat die

raffinaderijhouder gedurende een door het bestuur te bepalen termijn geen door hem in zijn raffinaderij gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof kan inboeken op grond van artikel 9.8.4.1.

AI

In artikel 21.6, vierde lid, wordt '9.8.1.3, 9.8.2.1, derde lid, 9.8.2.4, derde lid, 9.8.3a.1, tweede en derde lid, 9.8.3a.4, tweede lid, 9.8.3a.6, tweede lid, 9.8.3a.7, vierde lid, 9.8.3a.8, vierde lid, 9.8.4.4, derde lid, 9.8.4.6, tweede lid' vervangen door '9.8.2.1, 9.8.2.4, 9.8.2.5, 9.8.4.1, 9.8.4.4 tot en met 9.8.4.7, 9.8.5.4'.

ARTIKEL II

Artikel 71h van de Wet op de accijns wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt 'artikel 2, onderdeel i' vervangen door 'artikel 2, onderdeel 33', 'artikel 17' door 'artikel 29' en 'artikel 18' door 'artikel 30'.
2. Het eerste lid, onderdeel b, komt te luiden:
  - b. hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong als bedoeld in artikel 9.7.1.1 van de Wet milieubeheer, waarvoor een verklaring van een verificateur is afgegeven, overeenkomstig de eisen gesteld bij of krachtens artikel 9.7.4.4 van die wet.
3. In het tweede tot en met vierde lid wordt 'hernieuwbare brandstof' telkens vervangen door 'hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong'.

ARTIKEL III

1. De verplichtingen bij of krachtens de titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer, zoals deze luiden onmiddellijk voor de inwerkingtreding van deze wet, blijven van toepassing voor het direct aan de datum van inwerkingtreding van deze wet voorafgaande kalenderjaar.
2. Indien na toepassing van artikel 9.7.5.6 van de Wet milieubeheer, zoals dit luidde onmiddellijk voor inwerkingtreding van deze wet, een aantal hernieuwbare brandstofeenheden is gespaard van de soorten als bedoeld in artikel 9.7.3.1 van de Wet milieubeheer, zoals dit luidde onmiddellijk voor inwerkingtreding van deze wet, schrijft het bestuur van de emissieautoriteit deze hernieuwbare brandstofeenheden bij op de rekening van de leverancier tot eindverbruik als:
  - a. emissiereductie-eenheid conventioneel, geleverd aan de sector land, indien het betreft een hernieuwbare brandstofeenheid conventioneel;
  - b. emissiereductie-eenheid geavanceerd, geleverd aan de sector land, indien het betreft een hernieuwbare brandstofeenheid geavanceerd;
  - c. emissiereductie-eenheid bijlage IX-B, geleverd aan de sector land, indien het betreft een hernieuwbare brandstofeenheid bijlage IX-B;
  - d. emissiereductie-eenheid overig, geleverd aan de sector land, indien het betreft een hernieuwbare brandstofeenheid overig.

ARTIKEL IV

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Dit wetsvoorstel wijzigt de Wet milieubeheer en de Wet op de accijns in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2023/[kenmerk]¹ (hierna: wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie), waarin de Uniewetgever onder andere de in de richtlijn hernieuwbare energie² opgenomen streefcijfers voor het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen verhoogt om redenen van een versnelde vermindering van de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen, de bepalingen over de reductieverplichting in de richtlijn brandstofkwaliteit³ schrapt en de uitvoeringsrichtlijn brandstofkwaliteit⁴ intrekt.

Bij de omzetting van de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie richt het wetsvoorstel zich op een herschikking van de systematiek hernieuwbare energie voor vervoer, waarbij rekening wordt gehouden met de afspraken die de regering in het kader van het Klimaatakkoord⁵ en Voorjaarsbesluitvorming Klimaat⁶.

De wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie maakt deel uit van een pakket van maatregelen van de Europese Unie, die als doelstelling hebben om de Europese Unie uiterlijk in 2050 klimaatneutraal te maken, met de tussentijdse doelstelling om de netto-broeikasgasemissie uiterlijk in 2030 met ten minste 55% te verminderen ten opzichte van de niveaus van 1990 (het zogenaamde Fit For 55-pakket, neergelegd in de Europese Klimaatwet⁷). Het pakket bestaat onder meer uit een uitbreiding van het systeem van verhandelbare broeikasgasemissierechten naar wegvoertuigen en de bebouwde omgeving (neergelegd in een wijziging van Richtlijn (EG) 2003/87⁸), alsmede uit bijzondere brandstofverordeningen voor de sector internationale luchtvaart⁹ en de sector internationale zeevaart¹⁰.

De richtlijn hernieuwbare energie heeft ten doel om de inzet van energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie te vergroten. Deze vergroting wordt in de richtlijn hernieuwbare energie uitgedrukt in een streefcijfer (percentage), zijnde een aandeel van het bruto-eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen ten opzichte van het bruto-eindverbruik van energie uit alle energiebronnen. Het bruto-eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen is de som van het bruto-eindverbruik van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, het bruto-eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen voor de verwarming- en koelingssector (tezamen het bindend algemeen streefcijfer) en het eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen in de vervoerssector (het bindend bijzonder streefcijfer). De richtlijn hernieuwbare energie legt een bindend streefcijfer voor de Europese Unie als geheel op: de lidstaten van de Europese Unie dienen ingevolge de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie gezamenlijk te zorgen dat het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in de Europese Unie in 2030, ten opzichte van dat in 1990, ten minste 42,5% (was 32%) bedraagt en

---

¹ Richtlijn (EU) 2023/ PM van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn (EU) 2018/2001, verordening (EU) 2018/1999 en Richtlijn 98/70/EG wat de bevordering van energie uit hernieuwbare bronnen betreft, en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad (PbEU L PM).

² Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen; (PbEU L 328).

³ Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad (PbEG L 350).

⁴ Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad van 20 april 2015 tot vaststelling van berekeningsmethoden en rapportageverplichtingen overeenkomstig Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof (PbEU L 107).

⁵ Zie Kamerstukken II, 2018/19, 32813, p. 48 ev.

⁶ Zie [Kabinetsaanpak Klimaatbeleid | Tweede Kamer der Staten-Generaal](#).

⁷ Verordening (EU) 2021/119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 ("Europese klimaatwet"); PbEU 2021 L 243.

⁸ Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 (PbEU 2023, L 130).

⁹ de EU-verordening inzake het waarborgen van een gelijk speelveld voor duurzaam luchtvervoer

¹⁰ en de EU-verordening betreffende het gebruik van hernieuwbare en koolstofarme brandstoffen in de zeevaart

dienen ze gezamenlijk te streven naar een aandeel van 45%. In hun geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen als bedoeld in verordening (EU) 2018/1999¹¹, dienen de lidstaten hun nationale bijdrage aan het gezamenlijke aandeel vast te stellen en aan de Europese Commissie ter beoordeling voor te leggen.

Naast dit bindend algemeen en bijzonder streefcijfer, zoals neergelegd in artikel 7 van de richtlijn hernieuwbare energie, dient de lidstaat ingevolge artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie zijn brandstofleveranciers te verplichten tot het leveren van een minimum bijdrage aan het behalen van het bindend bijzonder nationaal streefcijfer. Dit streefcijfer voor het eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen in de vervoerssector is ingevolge de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie 29% (was 14%). Als alternatief geldt de mogelijkheid als lidstaat om de brandstofleveranciers tot een broeikasgasemissiereductie in de keten van 14,5% ten opzichte van een uitgangswaarde te verplichten¹².

De wijziging in 2022 van de Wet milieubeheer ter implementatie van de voorlaatste wijziging van de richtlijn hernieuwbare energie¹³, had voor titel 9.7 van de Wet milieubeheer voornamelijk betrekking op de versterking van de systematiek hernieuwbare energie tegen misbruik en fraude. Met dit wetsvoorstel wordt voortgebouwd op de bestaande systematiek hernieuwbare energie vervoer. Niettemin wijzigt dit voorstel de systematiek hernieuwbare energie op twee belangrijke onderdelen. In de eerste plaats gaat de systematiek van een energiesturing over op een CO₂-equivalent ketenemissiesturing (CO₂-ketensturing). En in de tweede plaats zal de systematiek van een sectorbrede en overkoepelende behandeling van vervoer overgaan op een sectorspecifieke benadering van vervoer (sectorsturing). De komst van de sectorspecifieke behandeling betekent dat de hernieuwbare brandstofeenheid (i.c. verhandelbare eenheid, met een vertegenwoordiging in de bijdrage aan de jaarverplichting van één gigajoule hernieuwbare energie aan vervoer; hierna: HBE), die op dit moment geen informatie bevat over de vervoerssector waarbinnen de bijdrage van hernieuwbare energie heeft plaatsgevonden, door een andere verhandelbare eenheid vervangen wordt die de bijdrage binnen de vervoerssector wél weergeeft, de *emissiereductie-eenheid* genaamd. Een ander gevolg van de keuze voor een sectorspecifieke behandeling en de CO₂-ketensturing, is dat de stimuleringsfactoren, die bepalend zijn voor het aantal te genereren HBE's (zoals dubbeltelling van betere biobrandstoffen en vermenigvuldigers), afgeschaft worden, omdat ze niet meer van belang zijn (de verkrijging van HBE's - ook wel bijschrijving genoemd - gebeurt immers met een sectorspecifieke verhandelbare eenheid en geen sectoroverstijgende eenheid, waardoor een relatief sectorgerelateerd voor- of nadeel niet aan de orde is) of niet toegestaan zijn (dubbeltelling van de energiewaarde bestaat volgens de richtlijn energie vervoer slechts in de context van energiesturing). Om het evenwicht tussen de verschillende vervoerssectoren te herstellen, voorziet het wetsvoorstel in vermenigvuldigers die de waarde bepaalt van een verhandelbare eenheid uit de ene vervoerssector bij het gebruik voor de jaarverplichting in een andere vervoerssector.

De wijziging van de Wet milieubeheer in 2018¹⁴ introduceerde een nieuwe titel 9.8 van de Wet milieubeheer, die een samenhangende systematiek tussen de jaarverplichting van de (destijds geldende) richtlijn hernieuwbare energie en de reductieverplichting van de richtlijn brandstofkwaliteit invoerde. De richtlijn brandstofkwaliteit bevatte niet alleen regels met betrekking tot milieutechnische eisen van benzine en diesel, maar richtte zich ook tot brandstofleveranciers met de oplegging van een rapportage- en reductieverplichting over broeikasgasemissies. Met het schrappen van desbetreffende artikelen 7bis tot en met 7sexies van de richtlijn brandstofkwaliteit en de intrekking van de uitvoeringrichtlijn brandstofkwaliteit, heeft de Uniewetgever met de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie ook de reductieverplichting van de richtlijn brandstofkwaliteit ingetrokken.

---

¹¹ Verordening (EU) 2018/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie, tot wijziging van Richtlijn 94/22/EG, Richtlijn 98/70/EG, Richtlijn 2009/31/EG, Verordening (EG) nr. 663/2009, Verordening (EG) nr. 715/2009, Richtlijn 2009/73/EG, Richtlijn 2009/119/EG van de Raad, Richtlijn 2010/31/EU, Richtlijn 2012/27/EU, Richtlijn 2013/30/EU en Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 525/2013; PbEU 2018 L 328.

¹² Zie artikel 25, eerste lid, onderdeel a, onder ii, van de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie.

¹³ Zie Kamerstukken II, 2020/21, 35626.

¹⁴ Zie Kamerstukken II, 2017/18, 35717.

Met het schrappen van de reductieverplichting is titel 9.8 van de Wet milieubeheer beschikbaar gekomen voor de zogenaamde raffinageroute. De raffinageroute schept een systematiek voor de bevordering van het gebruik van hernieuwbare waterstof (waterstof vervaardigd met elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, niet zijnde biomassa) in raffinaderijen, zowel bij de verwerking van ruwe aardolie bij vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen, alsmede bij het gebruik van hernieuwbare waterstof bij de vervaardiging van biobrandstoffen. Naast deze raffinageroute, gebaseerd op artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie, introduceert artikel 22a van de richtlijn hernieuwbare energie een verplichting voor een minimumgebruik van hernieuwbare waterstof (van niet-biologische oorsprong) ter vervanging van fossiele waterstof ingezet in de industrie. De omzetting van die bepaling van de richtlijn hernieuwbare energie zal eveneens worden opgenomen in de Wet milieubeheer, maar is geen onderwerp van dit wetsvoorstel.

De wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie dient uiterlijk 18 maanden na de publicatie van de richtlijn in nationale regelgeving te zijn omgezet.

Deze wijziging van de Wet milieubeheer zal verder worden uitgewerkt met een wijziging van het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer. Hierna wordt in paragraaf 2 ingegaan op de richtlijn hernieuwbare energie, de samenhang tussen andere onderdelen van het Fit For 55-pakket en de vertaling van die samenhang bij de omzetting in Nederlandse regelgeving. Daarna wordt in paragraaf 3 de omzetting van de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie in de titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer besproken en behandelt paragraaf 4 de verhouding van dit wetsvoorstel tot bestaande regelgeving. Paragrafen 5, 6 en 7 gaan onderscheidenlijk in op de aspecten rondom uitvoering en handhaving, de uitvoerings- en administratieve lasten, alsmede advisering en consultatie. Dit deel van de toelichting sluit af met een implementatietabel in paragraaf 8. Een artikelsgewijze toelichting is in het tweede deel van deze toelichting opgenomen.

2. Richtlijn hernieuwbare energie

Zoals hiervoor al aangegeven, is in 2022 de systematiek hernieuwbare energie (als omzetting van de richtlijn hernieuwbare energie) robuuster gemaakt. Deze paragraaf gaat kort op de richtlijn hernieuwbare energie in en de wijze waarop deze in 2022 in titel 9.7 van de Wet milieubeheer is omgezet.

2.1. Europese context

De richtlijn hernieuwbare energie introduceert een bindend algemeen streefcijfer dat op de Europese Unie als geheel betrekking heeft. Op grond van die richtlijn moeten de lidstaten gezamenlijk bewerkstelligen dat het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in de Europese Unie in 2030 ten minste 32% bedraagt. Daartoe dienen alle lidstaten een nationale bijdrage vast te stellen in hun geïntegreerde nationale energie- en klimaatplan als bedoeld in EU-verordening 2018/1999. Voor de lidstaten geldt in de richtlijn hernieuwbare energie ook een bindend bijzonder streefcijfer, te weten een verplichting om een aandeel hernieuwbare energie in de vervoerssector te behalen. De richtlijn hernieuwbare energie draagt de lidstaten op om brandstofleveranciers een minimum bijdrage van 14% te laten leveren aan het behalen van deze (sub)doelstelling in de vervoerssector. In de context van de berekening van deze minimumbijdrage is in de richtlijn hernieuwbare energie een groeipad vastgesteld voor het minimum aandeel van gasvormige en vloeibare biobrandstoffen uit geavanceerde grondstoffen, die in bijlage IX, deel A, van de richtlijn hernieuwbare energie vermeld zijn, terwijl het aandeel van gasvormige en vloeibare biobrandstoffen uit gebruikte bak- en braadolie en dierlijke vetten categorie 1 en 2, zoals neergelegd in bijlage IX, deel B, van de richtlijn hernieuwbare energie, juist wordt beperkt. Het aandeel van conventionele biobrandstoffen mag volgens de richtlijn hernieuwbare energie niet hoger zijn dan de fysieke inzet hiervan in 2020, plus 1%, hetgeen voor Nederland een maximaal mogelijke limiet van 6% betekent, gezien de limiet voor 2020 in Nederland op 5% gesteld was. Tevens geldt, zowel voor de berekening van het bindend bijzonder nationaal streefcijfer als voor de minimum bijdrage van de brandstofleverancier, dat het percentage gebruikte biobrandstoffen, vervaardigd uit grondstoffen met een hoog risico op indirecte veranderingen van landgebruik, in de periode vanaf 2023 tot 2031 geleidelijk tot 0% afneemt. Van belang is dat de richtlijn hernieuwbare energie twee berekeningen kent, te weten de

berekening van het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen (neergelegd in artikel 7) en de berekening van het verplichte minimumaandeel hernieuwbare energie van brandstofleveranciers in de vervoerssector (neergelegd in artikel 25).

Zowel de EU-verordening inzake het waarborgen van een gelijk speelveld voor duurzaam luchtvervoer als de EU-verordening betreffende het gebruik van hernieuwbare en koolstofarme brandstoffen in de zeevaart hebben gevolgen voor de bestaande systematiek hernieuwbare energie. Ten opzichte van de richtlijn hernieuwbare energie geldt de eerste verordening voor de sector luchtvaart als een bijzondere wet (*lex specialis*), hetgeen betekent dat die verordening voor luchtvaartbrandstoffen in een eigen juridisch kader voorziet en doorkruising daarvan niet is toegestaan. Tegelijkertijd dienen lidstaten ingevolge de richtlijn hernieuwbare energie aan alle brandstofleveranciers aan de vervoerssector, dus met inbegrip van brandstofleveranciers aan de luchtvaart, de verplichting op te leggen om met geleverde hernieuwbare brandstoffen en hernieuwbare elektriciteit ten minste 14,5% CO₂-besparing te realiseren in relatie tot de door hen geleverde brandstoffen. Dit betekent evenwel niet dat de CO₂-besparing door een leverancier van brandstoffen aan de luchtvaart uitsluitend gerealiseerd moet worden met de levering van hernieuwbare luchtvaartbrandstoffen of hernieuwbare elektriciteit aan luchtvaart. De CO₂-besparing mag ook worden gerealiseerd met de levering van hernieuwbare brandstoffen of hernieuwbare elektriciteit aan andere vervoerssectoren. Dit uitgangspunt is verwerkt in het wetsvoorstel (en zal nader worden uitgewerkt in het Besluit energie vervoer) waarbij het brandstofleveranciers aan de sector lucht is toegestaan om aan hun verplichting te voldoen door ook emissiereductie-eenheden uit andere sectoren te kopen. De EU-verordening betreffende het gebruik van hernieuwbare en koolstofarme brandstoffen in de zeevaart is minder verstrekkend. Het geldt weliswaar niet als een bijzondere wet ten opzichte van de richtlijn hernieuwbare energie, maar legt wel beperkingen op aan de bepalingen van de vervoerssector zee binnen de systematiek hernieuwbare energie. Zo kan de jaarverplichting binnen de sector zee zich niet uitstrekken over de inzet van beter fossiele brandstoffen voor de verkrijging van emissiereductie-eenheden, omdat deze verordening het gebruik door reders van die brandstof beoogt te bevorderen en een jaarverplichting op die geleverde brandstof het doel van die verordening zou doorkruisen.

2.2 Nederlandse wet- en regelgeving

Bij de omzetting van de richtlijn hernieuwbare energie is rekening gehouden met de afspraken in het Klimaatakkoord en de voorgestelde maatregelen uit de Integrale Ketenanalyse Duurzame Biobrandstoffen¹⁵. Voor zover de productie/leveringsketen van duurzame biobrandstoffen en hernieuwbare brandstoffen zich in Nederland bevindt, komt de keten onder publiek toezicht te vallen. Daarbij geldt bijzondere aandacht voor de in Nederland gevestigde biobrandstoffabrikanten, te weten de schakel in de productie/leveringsketen waarin uit een grondstof voor een biobrandstof een biobrandstof vervaardigd wordt. De uitbreiding van het publieke toezicht in de productie/leveringsketen beoogt de borging van duurzaamheidscriteria te versterken en daarmee de systematiek robuuster te maken. Daarnaast verkrijgt de Nederlandse Emissieautoriteit de bevoegdheid om toezicht te houden op de certificeringsorganen die, in het kader van een duurzaamheidssysteem, onafhankelijke audits uitvoeren.

Daarnaast wordt de systematiek hernieuwbare energie op een aantal andere punten gewijzigd. Door de uitbreiding van de jaarverplichting naar alle verbruiksbestemmingen van tot verbruik uitgeslagen benzine en diesel, wordt de systematiek hernieuwbare energie voor benzine en diesel de wijze waarop Nederland aan zijn algemeen en bijzonder bindend nationaal streefcijfer voldoet. De toevoeging aan benzine en diesel van zware stookolie, beoogt de opmars van gebruik van zware stookolie in andere sectoren dan zeevaart in zoverre te stuiten, dat het voordeel dat schuilt in het ontbreken van een jaarverplichting voor de hoeveelheden uitgeslagen zware stookolie tenietgedaan wordt gedaan (het voordeel van het verschuldigde accijnstarief van zware stookolie ten opzichte van gasolie blijft bestaan). De brandstofleverancier (leverancier tot eindverbruik) verkrijgt een aanvullende maand om aan zijn jaarverplichting te voldoen, alsmede een aanvullende maand om een inboekverificatie te laten doen.

Om de inboeker meer tijd te geven voor de ontvangst van zijn dubbeltellingverklaring, verkrijgt de inboeker tot 1 april de tijd om een dubbeltellingverklaring te koppelen aan een (voor 1 maart)

---

¹⁵ Zie bijlage bij Kamerstukken II, 2019/20, 32813, nr. 553.

ingeboekte hoeveelheid dubbeltellende biobrandstof. Om op het gebruik van biobrandstoffen, vervaardigd uit gebruikte braad- en bakolie en dierlijke vetten, categorie 1 en 2, te kunnen sturen, voert het wetsvoorstel hiervoor een nieuwe soort emissiereductie-eenheid in. Met de uitbreiding van de jaarverplichting hernieuwbare energie naar alle verbruiksbestemmingen van benzine, diesel en zware stookolie, wordt ook het inboeken van een geleverde hoeveelheid vloeibare biobrandstof (en vloeibare hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong) aan een vaste installatie (bijvoorbeeld een aggregaat) mogelijk. Verder wordt het inboeken van geleverde elektriciteit aan alle vormen van vervoer mogelijk, met uitzondering van spoorvoertuigen. Voor de bijschrijving van emissiereductie-eenheden voor een inboeking van een geleverde hoeveelheid vloeibare of gasvormige hernieuwbare energie aan een luchtvaartuig of zeeschip, wordt in de Regeling energie vervoer een vermenigvuldigingsfactor geïntroduceerd.

3. Wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie

De wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie verhoogt in artikel 3 van de richtlijn hernieuwbare energie het bindend algemeen streefcijfer van de Europese Unie als geheel: de lidstaten dienen gezamenlijk te bewerkstelligen dat het aandeel energie uit hernieuwbare bronnen in het bruto-eindverbruik van energie in de Europese Unie in 2030 ten minste 42,5% bedraagt (dit was voorheen 32%) en dienen gezamenlijk zelfs naar 45% te streven.

Naast deze verplichting aan de lidstaten, zoals uitgewerkt in artikel 7, kent de richtlijn hernieuwbare energie in artikel 25 een verplichting voor de lidstaten om van brandstofleveranciers een minimumbijdrage aan hernieuwbare energie te verlangen voor het behalen van bindend streefcijfer in de vervoerssector in 2030. Deze verplichting wordt in de richtlijn hernieuwbare energie gewijzigd in een verplichting aan de lidstaten om te bewerkstelligen dat de brandstofleveranciers ofwel een aandeel hernieuwbare energie in het eindverbruik van energie in de vervoerssector in 2030 van ten minste 29% (dit was voorheen 14%) behalen, dan wel een besparing van de broeikasgasketenuitstoot tegen 2030 van ten minste 14,5% behalen (nieuw). Daarnaast geldt de nieuwe aanvullende verplichting dat de lidstaten van de brandstofleveranciers moeten verlangen dat zich in de hoeveelheid aan de vervoerssector geleverde energie een gecombineerd aandeel van geavanceerde biobrandstoffen (met inbegrip van biogas) vervaardigd uit grondstoffen, vermeld in bijlage IX, deel A, van de richtlijn hernieuwbare energie en van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in 2025 ter grootte van ten minste 1% en in 2030 5,5% bevindt, waarbij geldt dat het aandeel hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in 2030 daarvan ten minste 1% is.

Voor lidstaten met zeehavens verlangt de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie dat het aandeel hernieuwbare brandstoffen van niet biologische oorsprong in de totale hoeveelheid aan zeeschepen geleverde energie ten minste 1,2% bedraagt en aan luchtvaartuigen ten minste 1,5%.

Bij de berekening van het bovengenoemde streefcijfer in de vervoerssector voor 2030 (van ten minste 29% hernieuwbare energie of 14,5% broeikasgasketenuitstootbesparing) en het aandeel geavanceerde biobrandstoffen en hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong voor 2030 (van ten minste 5,5%), dienen de lidstaten ingevolge artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie naast de hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong, die als tussenproduct voor de productie van conventionele (transport)brandstoffen gebruikt wordt, ook die als tussenproduct voor de productie van biobrandstoffen aangewend wordt in aanmerking te nemen (waarbij in de berekening van de broeikasgasemissiebesparing uitsluitend rekening met de biobrandstof gehouden mag worden). Hierbij kunnen de lidstaten verkiezen om het biogas, dat in het nationale gastransportnet ingevoerd wordt, in de berekening mee te nemen.

Om te bepalen of de brandstofleveranciers aan het verplichte streefcijfer in de vervoerssector hebben voldaan, geeft artikel 27 van de richtlijn hernieuwbare energie voorschriften voor de berekening, die verschillend zijn afhankelijk van de nationale keuze van de lidstaten om het streefcijfer in de vervoerssector met een minimumbijdrage aan hernieuwbare energie of een broeikasgasketenuitstootbesparing te behalen. Daarbij geldt dat de berekening bij een broeikasgasketenuitstootbesparing met referentiewaarden gebeurt en die voor hernieuwbare energie (in sommige gevallen) met vermenigvuldigers werkt. Ongeacht de keuze voor de invulling van het streefcijfer voor brandstofleveranciers, geldt een beperking van 1,7% in de energie-inhoud van geleverde brandstoffen en elektriciteit (!) voor het aandeel aan de vervoerssector geleverde biobrandstoffen (met inbegrip van biogas), vervaardigd uit grondstoffen vermeld in bijlage IX, deel B, van de richtlijn hernieuwbare energie.

Tevens geldt dat voor de noemer in de berekening van de hoeveelheid aan de zeevaartsector geleverde energie, als percentage van het bruto-eindverbruik van energie van de lidstaat, niet meer dan 13% bedraagt. Dit is ongeacht de keuze voor de invulling van het streefcijfer met hernieuwbare energie of met broeikasgasketenemissiereductie.

De richtlijn hernieuwbare energie handhaaft in artikel 26 de bestaande beperking voor het aandeel in het vervoer verbruikte biobrandstoffen vervaardigd uit voedsel- en voedergewassen, bij de berekening van het bruto-eindverbruik van energie uit hernieuwbare bronnen in een lidstaat en bij die van het streefcijfer voor brandstofleveranciers in de vervoerssector.

4. Hoofdpijnen wijziging Wet milieubeheer

4.1 Samenvatting hoofdpijnen

De omzetting van de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie maakt wijzigingen in titel 9.7 van de Wet milieubeheer noodzakelijk. Daarnaast zullen de bepalingen in titel 9.8 van de Wet milieubeheer over de rapportage- en reductieverplichting vervoersemissies worden vervangen door bepalingen over de raffinagereductieverplichting.

Een belangrijke wijziging van de systematiek hernieuwbare energie betreft de overgang van een sectorbrede sturing naar een sectorspecifieke sturing: terwijl in de huidige systematiek de jaarverplichting geldt voor bepaalde brandstoffen die door de brandstofleverancier voor eindgebruik aan voornamelijk landgebonden bestemmingen geleverd worden (wegvoertuigen, mobiele werktuigen en landbouwtrekkers) en de brandstofleverancier aan deze verplichting met de inzet van (verhandelbare) HBE's voldoet die afkomstig zijn van inboekingen van leveringen van alle soorten hernieuwbare energie aan alle vervoerssectoren, zal in de nieuwe systematiek de brandstofleverancier zich per vervoersbestemming moeten verantwoorden over de geleverde brandstoffen. Dit houdt in dat de brandstofleverancier aan zijn verplichting moet voldoen met een (verhandelbare) eenheid (*emissiereductie-eenheid*), die in beginsel afkomstig is van een geleverde soort hernieuwbare energie aan de desbetreffende vervoersbestemming. De Wet milieubeheer voert in titel 9.7 vier vervoerssectoren in, te weten de sector land (landgebonden bestemmingen en pleziervaart), de sector binnenwater (binnenschepen), de sector lucht (luchtvaartuigen) en de sector zee (zeeschepen). Niettemin voorziet de Wet milieubeheer in de mogelijkheid om voor een bepaald gedeelte van de jaarverplichting van de ene sector te voldoen met emissiereductie-eenheden uit een andere sector.

Een andere belangrijke wijziging van de systematiek is de overgang van een afrekening en beloning op energiebasis (energiesturing), naar een afrekening en beloning op broeikasgasketenbelasting en -besparing (CO₂-ketenemissiesturing). Gelet op de voorgeschreven berekening in de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie bij de keuze voor een minimumbijdrage van brandstofleveranciers door een broeikasgasketenuitstootbesparing, betekent de wijziging dat de bestaande vermenigvuldigers van hernieuwbare energie voor geleverde hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong, biobrandstoffen (vervaardigd uit grondstoffen vermeld in bijlage IX, deel A en B, van de richtlijn hernieuwbare energie, te weten dubbeltelling) en elektriciteit gelden, afgeschaft worden, omdat de meerwaarde reeds in de referentiewaarden verdisconteerd zijn en een dubbele beloning niet gewenst is. Voor zover de vermenigvuldiger een verschil in beloning voor de beleverde bestemming beoogt (vermenigvuldiger ten tijde van de bijschrijving van de hernieuwbare brandstofeenheid na inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie), wordt ze vervangen door een vermenigvuldiger die een verschil in beloning tussen emissiereductie-eenheden bij het gebruik van een emissiereductie-eenheid voor de jaarverplichting in een andere sector bewerkstelligt.

De laatste belangrijke wijziging van de systematiek betreft de invoering van de zogenaamde raffinagereductieverplichting. De mogelijkheid om de (in een raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen) gebruikte hoeveelheden hernieuwbare waterstof te betrekken bij de berekening van de minimumbijdrage aan het behalen van het bijzonder bindend nationaal streefcijfer, is neergelegd in artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie. Omdat een raffinaderij zich in de aanvoerketen van de brandstofleverancier bevindt, ligt

een behandeling van de raffinaderijhouder als een inboeker in een vervoerssector niet in de rede: de raffinaderij levert immers geen vorm van hernieuwbare energie voor eindgebruik in vervoer, maar vervaardigt een fossiele brandstof met behulp van een hernieuwbare waterstof. Dit betekent dat de beloning voor het gebruik van hernieuwbare waterstof bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen aan de raffinaderijhouder toekomt. Tevens geldt dat niet in de rede ligt om de verplichting om bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen hernieuwbare waterstof te gebruiken bij de brandstofleverancier neer te leggen: hij heeft immers geen directe invloed op de keuze van de soort waterstof die de raffinaderijhouder bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen maakt. Niettemin zal titel 9.7 van de Wet milieubeheer het gebruik van de verhandelbare eenheid uit de raffinageroute (de zogenaamde *raffinagereductie-eenheid*) bij het voldoen aan de jaarverplichting in elk geval de sector land beperkt mogelijk maken.

Hierna worden de hoofdlijnen van de wijziging van de Wet milieubeheer toegelicht.

4.2 Wijziging systematiek titel 9.7 van de Wet milieubeheer

4.2.1 Sectorsturing en CO₂-ketenemissiesturing

In de gewijzigde systematiek hernieuwbare energie zal per vervoerssector een jaarverplichting en een inboekbevoegdheid gelden. De systematiek zal vier sectoren bevatten, te weten de sector land, de sector binnenwater, de sector lucht en de sector zee. Elke sector zal zijn eigen jaarverplichting en inboekbevoegdheid kennen, waarbij de geleverde brandstoffen waarover de jaarverplichting berekend wordt en de geleverde hernieuwbare energie per sector kunnen verschillen. De hoogte van de jaarverplichting wordt in het Besluit energie vervoer vastgesteld.

In beginsel dient de brandstofleverancier (de zogenaamde leverancier tot eindverbruik) aan zijn jaarverplichting binnen de sector te voldoen met emissiereductie-eenheden die in het Register hernieuwbare energie bijgeschreven zijn voor een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie aan de desbetreffende sector. Niettemin bevat titel 9.7 van de Wet milieubeheer de mogelijkheid om beperkt aan de jaarverplichting binnen de sector te voldoen met emissiereductie-eenheden uit een andere sector. Dit zou kunnen betekenen dat de leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting binnen de sector land gedeeltelijk kan voldoen met bijvoorbeeld een emissiereductie-eenheid binnenwater, te weten een emissiereductie-eenheid die bijgeschreven is voor een ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie die aan een binnenschip geleverd is. Het Besluit energie vervoer bepaalt of en hoeveel emissiereductie-eenheden per soort uit de ene sector gebruikt kunnen worden voor het voldoen aan de jaarverplichting binnen een andere sector, waarbij de regels per sector kunnen verschillen.

Met de overgang van een sectorbrede behandeling van vervoer naar een sectorspecifieke benadering, worden ook de vermenigvuldigers afgeschaft die bij inboeking een voor- of nadeel van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie ten opzichte van de vervoersbestemming beogen. Met andere woorden, met de sectorsturing is de vermenigvuldiger voor zeevaart (kleiner dan een) niet langer aan de orde, omdat de inboeking per sector gebeurt. Om niettemin aan mogelijke prijsverschillen tussen emissiereductie-eenheden tegemoet te komen – de zakelijke rechtvaardiging om hernieuwbare energie te leveren verschilt immers per vervoerssector – voorziet de Wet milieubeheer daarentegen in de mogelijkheid van een vermenigvuldiger bij gebruik van een emissiereductie-eenheid uit de ene sector bij het gebruik voor de jaarverplichting binnen een andere sector, die kleiner dan een kan zijn. De hoogte van een eventuele vermenigvuldiger wordt in het Besluit energie vervoer vastgesteld.

De overgang van een afrekening en beloning op basis van energie-inhoud naar een afrekening en beloning op basis van broeikasgasketenuitstootbelasting of -besparing (van energiesturing naar CO₂-ketensturing), betekent dat de geleverde hoeveelheid brandstoffen die per sector onder de jaarverplichting vallen – de levering tot eindverbruik genaamd – van een hoeveelheid gigajoules naar een hoeveelheid kilogram kooldioxide-equivalent (kg CO_{2eq}) ketenuitstootbelasting omgerekend moet worden en de naar aanleiding van de inboeking van een hoeveelheid geleverde hernieuwbare energie bijgeschreven emissiereductie-eenheid een hoeveelheid kilogram kooldioxide-equivalent (kg CO_{2eq}) ketenuitstootbesparing vertegenwoordigt.

Een ander rechtsgevolg van de CO₂-ketensturing is dat de vermenigvuldigers die op de soort geleverde hernieuwbare energie zien, zoals de dubbeltelling van geleverde biobrandstoffen vervaardigd uit grondstoffen vermeld in bijlage IX, deel A en B, van de richtlijn hernieuwbare energie, de vermenigvuldiger voor geleverde hernieuwbare brandstoffen (van niet-biologische oorsprong) en de vermenigvuldiger voor geleverde elektriciteit, komen te vervallen. Deze voordelen zijn opgenomen in de referentiewaarden, waarvan de richtlijn hernieuwbare energie het gebruik voorschrijft.

4.2.2 Jaarverplichting en emissiereductie-eenheden

Zoals in de vorige subparagraaf reeds beschreven is, wordt de systematiek hernieuwbare energie in de sectoren land, binnenwater, lucht en zee opgedeeld. Voor elke sector zal een jaarverplichting gelden, waarvan de hoogte in het Besluit energie vervoer vastgesteld wordt. Aan deze jaarverplichting moet de brandstofleverancier in beginsel voldoen met de (verhandelbare) emissiereductie-eenheid, die in het Register hernieuwbare energie wordt bijgeschreven voor een inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie binnen de desbetreffende sector. Het Besluit energie vervoer legt vast welke soorten geleverde hernieuwbare energie tot de bijschrijving van een emissiereductie-eenheid leidt, waarbij de soort geleverde hernieuwbare energie die met de bijschrijving van een emissiereductie-eenheid beloond wordt, per sector kan verschillen.

4.2.3 Verificatie levering tot eindverbruik

Omwille van de controle op de volledigheid van de (door de leverancier tot eindverbruik in het Register hernieuwbare energie) ingevoerde levering tot eindverbruik, te weten de hoeveelheid in een kalenderjaar door de brandstofleverancier geleverde brandstoffen die onder de jaarverplichting vallen, maakt de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) – uitvoerder en toezichthouder/handhaver op de systematiek hernieuwbare energie - gebruik van de gegevens over de jaarlijkse uitslag tot verbruik van de Belastingdienst en de Douane. Hoewel de Belastingdienst en de Douane de NEa daarmee contra-informatie verschaft voor de sector land, zijnde niet-accijnsvrijgestelde bestemmingen van minerale oliën, geldt dat de Belastingdienst en de Douane de NEa niet van contra-informatie kan voorzien voor de sector binnenwater, lucht en zee: voor geleverde minerale oliën aan een binnenschip, luchtvaartuig of zeeschip ten behoeve van de voortstuwing en scheepsbehoeften aan boord geldt immers een accijnsvrijstelling, zodat (aanvullende) gegevens over de geleverde minerale oliën niet beschikbaar zijn. Om desondanks in de behoefte van contra-informatie te voorzien, voert de Wet milieubeheer in titel 9.7 voor de sector binnenwater, lucht en de sector zee derhalve de verificatie van de levering tot eindverbruik in, die de leverancier tot eindverbruik in de sector binnenwater, de sector lucht en de sector zee verplicht tot een jaarlijkse verificatie van de ingevoerde levering tot eindverbruik. Voor de genoemde sectoren is de verificatie daarmee de tegenhanger van de bestaande inboekverificatie. Omdat met de afschaffing van dubbeltelling de dubbeltellingverificatie eveneens afgeschaft wordt, is de verwachting dat deze nieuwe verificatieverplichting niet tot overbelasting bij de verificateurs leidt. Een soortgelijke verificatie zal voor de raffinagereductieverplichting binnen titel 9.8 van de Wet milieubeheer ingevoerd worden (zie subparagraaf 4.3.1).

4.2.4 Invoering jaarverplichting hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong en de emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong

De wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie voert een streefcijfer voor het gebruik van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in. Omdat de huidige systematiek geen bijzondere verhandelbare eenheid kent die het Register hernieuwbare energie bijschrijft voor de inboeking van een geleverde hoeveelheid (vloeibare of gasvormige) hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong – de inboeking leidt onder de huidige systematiek tot de bijschrijving van een hernieuwbare brandstofeenheid overig – voert de Wet milieubeheer in titel 9.7 een nieuwe soort emissiereductie-eenheid in, te weten de emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong. Met de invoering van die verhandelbare eenheid, wordt ook mogelijk om te sturen op de inzet van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong, door in de jaarverplichting ook een minimumbijdrage aan hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong op te nemen, waaraan de brandstofleverancier kan voldoen met de emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong.

4.2.5 Vermelding bij inboeken van de vergezellende fossiele brandstof

In de huidige systematiek hernieuwbare energie moet de inboeker uitsluitend de hoeveelheid vloeibare biobrandstof inboeken, ook indien de hoeveelheid biobrandstof onderdeel van een geleverd mengsel van fossiele brandstof en biobrandstof is. Voor de NEa bemoeilijkt dit uitgangspunt de controle op de juistheid van de ingeboekte hoeveelheid vloeibare biobrandstof. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor een geleverde vloeibare hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong (hoewel een levering van een dergelijke soort hernieuwbare energie nog nooit in het Register hernieuwbare energie ingeboekt is). Om de betrouwbaarheid van de systematiek te vergroten, moet de inboeker bij een geleverd mengsel in het vervolg ook de soort en de hoeveelheid vergezellende fossiele brandstof bij zijn inboeking in het Register hernieuwbare energie opgeven.

4.2.6 Invoering bijschrijfvermenigvuldiger emissiereductie-eenheid overig

Door de afschaffing van de vermenigvuldiger bij dubbeltelling van biobrandstoffen, vervaardigd uit grondstoffen vermeld in bijlage IX, deel A en B, van de richtlijn hernieuwbare energie als gevolg van de CO₂-ketensturing (zie subparagraaf 4.1.2, vijfde alinea), ontstaat het ongewenste rechtsgevolg dat de systematiek hernieuwbare energie de inboeking van een geleverde biobrandstof vervaardigd uit dierlijke vetten, ingedeeld in de categorie 3 overeenkomstig verordening (EG) 1069/2009¹⁶, meer beloont dan de inboeking van een geleverde biobrandstof vervaardigd uit dierlijke vetten, ingedeeld in de categorieën 1 en 2 overeenkomstig voornoemde verordening, terwijl de laatst genoemde categorieën op de lijst in bijlage IX, deel B, van de richtlijn hernieuwbare energie staan en daarmee met afvalstoffen gelijk te stellen zijn. Dit heeft te maken met de soort emissiereductie-eenheid die het Register hernieuwbare energie bijschrijft en de beperkingen die voor het gebruik van die soort emissiereductie-eenheid gelden: terwijl het rechtsgevolg van de inboeking van een geleverde biobrandstof, vervaardigd uit dierlijke vetten categorie 1 of 2, de emissiereductie-eenheid bijlage IX-B is, schrijft het Register hernieuwbare energie voor een inboeking van een geleverde biobrandstof, vervaardigd uit dierlijke vetten categorie 3, de emissiereductie-eenheid overig bij, een soort emissiereductie-eenheid die minder gebruiksbeperkingen dan de emissiereductie-eenheid bijlage IX-B kent. Door de invoering van een vermenigvuldiger, biedt de Wet milieubeheer de mogelijkheid om dit ongewenst rechtsgevolg ongedaan te maken. In de Regeling energie vervoer wordt de hoogte van deze vermenigvuldiger vastgesteld.

4.2.7 Inboekdienstverlener

Voor inboekende ondernemingen die weinig hernieuwbare energie leveren wegen de administratieve kosten van de inboekverificatie niet op tegen de opbrengst van de (verhandelbare) emissiereductie-eenheid. Tevens geldt voor de NEa dat de uitvoeringlasten niet in verhouding staan tot het aantal bijgeschreven (verhandelbare) emissiereductie-eenheden. Om deze ondernemingen toch toegang tot de systematiek hernieuwbare energie te geven, voert de Wet milieubeheer in titel 9.7 de zogenaamde inboekdienstverlener in. De inboekdienstverlener is een onderneming die in eigen naam de geleverde hoeveelheden hernieuwbare energie van andere ondernemingen inboekt en daarmee boven de minimumhoeveelheid bij te schrijven emissiereductie-eenheden komt. De Wet milieubeheer maakt het gebruik van deze inboekdienstverlener verplicht indien de onderneming naar verwachting geringe hoeveelheden hernieuwbare energie inboekt; indien een bestaande inboeker in een kalenderjaar onder de minimumhoeveelheid van bijgeschreven emissiereductie-eenheden valt, dan is de NEa bevoegd om de inboekbevoegdheid van die rekening op te schorten. Het Besluit energie vervoer bepaalt de minimumhoeveelheid bij te schrijven emissiereductie-eenheden voor een zelfstandige inboekbevoegdheid, waarbij rekening gehouden kan worden met de totale hoeveelheid per sector geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie. Van belang is dat de inboekdienstverlener uitsluitend inboeking kan doen van een partij die in beginsel in aanmerking komt voor het houden van een rekening in het Register hernieuwbare energie met een inboekfaciliteit, maar niet boven de (in het Besluit energie vervoer vastgestelde) minimumhoeveelheid bij te schrijven emissiereductie-eenheden uitkomt. Het betreft in de praktijk inboekers van (voor eindgebruik) geleverde hoeveelheden elektriciteit.

---

¹⁶ Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten); PbEU L 300.

4.2.8 Uitbreiding verbod dubbele verzilvering

De Wet milieubeheer bevat in titel 9.7 een verbod met de strekking dat een reeds ingeboekte hoeveelheid vloeibare biobrandstof door de inboeker niet mag worden overgedragen met een bewijs van duurzaamheid, ter voorkoming van het gevaar dat dezelfde hoeveelheid opnieuw onderwerp van een inboeking wordt gemaakt. De Wet milieubeheer breidt dit verbod uit naar vrijwillige broeikasgasemissiereductiesystemen. Dit omvat ook systemen om een emissiereductie in toepassingsgebied 3 te verzilveren. Dit betekent, dat wanneer een inboeker een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie reeds als besparing binnen een vrijwillig broeikasgasbesparingsstelsel opgevoerd heeft, hij haar niet langer mag inboeken (en omgekeerd, wanneer hij de levering ingeboekt heeft ter verkrijging van emissiereductie-eenheden, hij de besparing niet langer mag vermarkten binnen een vrijwillig broeikasgasbesparingsstelsel).

4.3 Nieuwe systematiek titel 9.8 van de Wet milieubeheer: de raffinagereductieverplichting

De raffinagereductieverplichting beoogt het gebruik in de raffinaderij van hernieuwbare waterstof, te weten een soort hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong, te bevorderen. De systematiek van titel 9.8 van de Wet milieubeheer is uitsluitend bedoeld voor de afrekening van het gebruik van fossiele waterstof en de beloning van het gebruik van hernieuwbare waterstof bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen. Titel 9.8 van de Wet milieubeheer is gebaseerd op het gewijzigde artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie, waarin is neergelegd dat de (bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen gebruikte) hernieuwbare waterstoffen van niet-biologische oorsprong meetelt bij de berekening van de minimumbijdrage aan hernieuwbare energie die de lidstaat van de brandstofleveranciers mag verlangen voor het behalen van het bindend bijzonder nationaal streefcijfer in de vervoerssector in 2030.

4.3.1 Raffinaderijreductieverplichting en verificatie

Titel 9.8 van de Wet milieubeheer legt de verplichting, om de gebruikte hoeveelheid fossiele waterstof te vervangen door een hoeveelheid hernieuwbare waterstof bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen, neer bij de raffinaderijhouder: anders dan de brandstofleverancier, kan hij immers bepalen welke soort waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen gebruikt wordt.

Omdat voor raffinaderijen een accijnsvrijstelling van toepassing is, beschikt de NEa niet over contra-informatie en kan ze bijgevolg de volledigheid van het ingevoerde gebruik van fossiele waterstof niet controleren. Om in deze behoefte van contra-informatie te voorzien en met het oog op de verlaging van de uitvoeringlasten van de NEa, voert titel 9.8 van de Wet milieubeheer een verificatie in, ter controle van de (door de raffinaderijhouder in het Register raffinage-eenheden) ingevoerde hoeveelheid fossiele waterstof bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen.

4.3.2 Register raffinagereductie-eenheden, inboeken gebruikte hernieuwbare waterstof in de raffinaderij en raffinagereductie-eenheden

Het Register raffinagereductie-eenheden zal binnen titel 9.8 van de Wet milieubeheer dezelfde centrale rol vervullen als het Register hernieuwbare energie binnen het systeem van hernieuwbare energie. In het Register raffinage-eenheden zal de raffinaderijhouder jaarlijks op zijn rekening de totaal in een kalenderjaar gebruikte hoeveelheid fossiel waterstof bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen moeten invoeren. Omdat de raffinaderijhouder bepaalt welke soort waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele brandstoffen of biobrandstoffen gebruikt wordt, verschaft titel 9.8 van de Wet milieubeheer hem ook de bevoegdheid om de (bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen) in een kalenderjaar gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof in te boeken. Ter grootte van elke kilogram broeikasgasketenuitstootbesparing (kg CO_{2eq}) die het gebruik van hernieuwbare waterstof vertegenwoordigt, zal het register raffinagereductie-eenheden bijschrijven. De raffinaderijhouder kan deze raffinagereductie-eenheden gebruiken om aan zijn eigen verplichting te voldoen, of ze verkopen aan een andere raffinaderijhouder die ze voor zijn verplichting kan gebruiken. In titel 9.7

van de Wet milieubeheer is de mogelijkheid voorzien dat de raffinagereductie-eenheden in beperkte mate ook gebruikt mogen worden door de leverancier tot eindverbruik om aan zijn jaarverplichting binnen (in elk geval) de sector land te voldoen.

4.3.3 Naleving van de broeikasgasuitstootcriteria en broeikasgasuitstootbesparingdrempels
De raffinaderijhouder moet gecertificeerd zijn door een (door de Europese Commissie) erkend vrijwillig systeem voor hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong. De raffinaderijhouder beheert als gecertificeerde schakel de massabalans van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong per raffinaderij. De NEa is bevoegd om de massabalans van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong te controleren. Tevens houdt de NEa toezicht op het certificeringsorgaan dat namens het vrijwillige systeem in het kader van de naleving van broeikasgasemissiereductiecriteria onafhankelijke audits uitvoert. Bij een vastgestelde non-conformiteit met de broeikasgasemissiereductiecriteria, brengt de NEa het vrijwillige systeem hiervan direct op de hoogte.

5. Verhouding tot bestaande regelgeving

Naast deze wetswijziging zijn ook wijzigingen voorzien van het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer. De wijzigingen in het Besluit energie vervoer betreffen voornamelijk de verwerking van de keuze voor een sector- en CO₂-ketensturing, de uitwerking van de verificatie van de levering tot eindverbruik en de uitbreiding van de bestemmingen van geleverde elektriciteit voor inboeken. Ook de Regeling energie vervoer zal overeenkomstig moeten worden gewijzigd.

6. Uitvoering en handhaving

De NEa is primair verantwoordelijk voor de uitvoering van, het toezicht op en de naleving van de systematiek hernieuwbare energie, neergelegd in titel 9.7 van de Wet milieubeheer en de raffinagereductieverplichting, neergelegd in titel 9.8 van de Wet milieubeheer. De NEa beheert het Register hernieuwbare energie en het Register raffinagereductie-eenheden die gezamenlijk een centrale rol in de systematiek hernieuwbare energie vervullen.

De systematiek hernieuwbare energie kent een samenspel van (private) verificaties en (publiek) toezicht, aangevuld met handhavende maatregelen. De normen voor de verificatie en verificateurs worden in het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer vastgesteld. Ter ondersteuning van het toezicht op en de handhaving van de systematiek hernieuwbare energie, biedt de Wet milieubeheer een grondslag voor de Belastingdienst, de Douane en de Minister van Infrastructuur en Waterstaat om informatie uit te wisselen met de NEa. Met het oog op de handhaving van de systematiek kent de Wet milieubeheer aan de NEa de bevoegdheid toe van ambtshalve vaststelling, het opleggen van een last onder dwangsom (herstellend optreden) en het kunnen opleggen van een bestuurlijke boete (bestraffend optreden).

7. Uitvoeringslasten en administratieve lasten

Uitvoeringslasten NEa

De NEa zal uitvoering geven aan de uitgewerkte wettelijke systematiek. De doelgroep van de systematiek hernieuwbare energie omvat minimaal 600 bedrijven (op basis van de situatie in 2023) die brandstoffen of hernieuwbare energie leveren aan de Nederlandse markt of die gecertificeerd zijn voor het vervaardigen, opslaan, verhandelen en leveren van duurzame biobrandstoffen (ketentoezicht). Een onderscheid is te maken in de uitvoeringslasten (inclusief toezicht en handhaving) en de kosten voor de aanpassing van het Register hernieuwbare energie en de operationele bouw van het benodigde Register raffinage-eenheden, alsmede hun onderhoud.

Voor de uitvoering is jaarlijks naar schatting €5,25 miljoen gemoeid voor de periode 2025 tot en met 2030. Dit bedrag is gebaseerd op de capaciteit en middelen die de NEa momenteel inzet voor uitvoering van de huidige systematiek hernieuwbare energie, met inbegrip van het toezicht op de gehele leveringsketen in Nederland. In de loop van de periode zal de NEa geleidelijk moeten uitbreiden met 4 fte. De veronderstelling bij deze inschatting is dat afzonderlijke verplichtingen gaan gelden voor de sectoren land, binnenwater, lucht en zee en dat zal worden overgegaan op

een systeem van sturing op CO₂-uitstootbesparing. De uitbreiding van 4 fte is nodig vanwege de verwachting dat het aantal bedrijven met een jaarverplichting en het aantal inboekers zal toenemen. Naast de gebruikelijke uitvoeringlasten die met de toename gemoeid zijn, zal de kennisachterstand van de nieuwe doelgroep meer nalevingondersteuning (voorlichting en toezicht) vergen. Voor de vervoerssectoren binnenwater, lucht en zee bestaat geen betrouwbare contra-informatie over de geleverde hoeveelheid brandstof waarover de jaarverplichting berekend wordt, hetgeen betekent dat de NEa de ingevoerde hoeveelheden brandstof zelf zal moeten controleren.

Omdat de groei van het aantal ondernemingen dat elektriciteit inboekt niet goed is in te schatten, is in de € 5,25 miljoen rekening gehouden met een lichte stijging van het aantal inboekers van elektriciteit. Zet de groei van het aantal inboekers met dezelfde mate door als in de kalenderjaren 2022 en 2023 te zien is geweest, dan zal vanaf 2025 nog een aanvullend bedrag van tussen de €900.000 en €1,4 miljoen nodig zijn. Hoe de mogelijkheid van 'geaggregeerd inboeken', waarbij meerdere ondernemingen hun leveringen gebundeld laten inboeken, uitpakt en wordt benut in de praktijk, is een belangrijke factor voor de uiteindelijke uitvoeringlasten. Als de groei versneld doorzet, dan zal dit bedrag een ondergrens zijn. Dat geldt ook bij andere eventuele ontwikkelingen die het aantal ondertoezichtgestelden aanzienlijk beïnvloeden, zoals het eventueel uitbreiden van de inboekbaarheid van thuisgeladen hoeveelheden elektriciteit.

Voor het Register hernieuwbare energie is €500.000,- per jaar nodig voor de periode 2025 tot en met 2030. Het register moet worden aangepast opdat sector- en CO₂-ketensturing mogelijk worden. Tevens zal het Register raffinagereductie-eenheden gebouwd moeten worden. In dit totaalbedrag wordt rekening gehouden met beheer en doorontwikkeling van het register (€250.000,-) en eenzelfde bedrag voor afschrijving. Toekomstige beleidskeuzes die de complexiteit van het register beïnvloeden, kunnen beiden kanten op nog invloed hebben op deze raming.

Administratieve lasten bedrijven

Een verandering van de systematiek gaat veelal met aanvullende kosten voor het bedrijfsleven gepaard. Door zo dicht mogelijk bij de bestaande systematiek hernieuwbare energie te blijven, worden deze kosten zo veel mogelijk beperkt. Dit voorstel zorgt voor twee hoofdwijzigingen, te weten een uitbreiding van de reikwijdte van de jaarverplichting naar voorheen vrijgestelde sectoren en de sturing op CO₂-ketenemissiereductie. De sectoren die onder de verplichting komen te vallen (zeevaart, binnenvaart, raffinaderijen), zullen hogere lasten verkrijgen. Deze lasten zijn afhankelijk van de hoogte van de verplichting. Het voorstel om het sturingsmechanisme te wijzigen, vindt plaats mede op verzoek van de belanghebbende bedrijven zelf en heeft naar verwachting geen merkbare invloed op de administratieve lasten van het bedrijfsleven.

8. Advisering en consultatie

Betrokken bij dit wetsvoorstel

Bij de totstandkoming van het wetsvoorstel is samengewerkt met de NEa en de Rijksdienst voor ondernemend Nederland (RVO). Tevens zijn verschillende bijeenkomsten georganiseerd waarbij brancheorganisaties van de sector, bedrijven en NGO's aanwezig waren.

Handhaafbaarheids-, Uitvoerbaarheids- en Fraudebestendigheidstoets (HUF-toets) door NEa

PM

Toetsing Regeldruk door ATR

PM

Internetconsultatie

PM

9. Overgangsrecht en inwerkingtreding

PM

10. Implementatietabel wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie

In onderstaande implementatietabel is aangegeven in welk artikel van de Wet milieubeheer de artikelen van Richtlijn (EU) 2023/PM (wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie), met wijzigingen van Richtlijn (EU) 2018/2001 (richtlijn hernieuwbare energie), Verordening (EU) 2018/1999 (PM) en Richtlijn 98/70/EG (richtlijn brandstofkwaliteit) en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/652 (uitvoeringsrichtlijn brandstofkwaliteit), worden geïmplementeerd.

In de implementatietabel worden alleen de artikel(liden) opgenomen die verband houden met bepalingen op het gebied van energie voor vervoer, welke onder de beleidsmatige verantwoordelijkheid van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat vallen.

Voor zover de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie omzetting behoeft in wet- en regelgeving op de beleidsterreinen onder verantwoordelijkheid van de Minister van Economische Zaken en Klimaat (bepalingen met betrekking tot hernieuwbare energie voor elektriciteit) of de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (bepalingen met betrekking tot hernieuwbare energie voor de verwarmings- en koelingssector), zal in de implementatietabel bij de regelgeving op het gebied van laatstgenoemde beleidsterreinen nader worden ingegaan op de overige bepalingen van de wijzigingsrichtlijn hernieuwbare energie.

Wijziging in richtlijn	Bepaling in implementatieregeling of in bestaande regelgeving; toelichting indien niet geïmplementeerd of uit zijn aard geen implementatie behoeft	Omschrijving invulling beleidsruimte
Artikel 1 wijziging van (EU) 2018/2001		
Artikel 2		
punt 1 (energie uit hernieuwbare bronnen)	Reeds geïmplementeerd in art. 9.7.1.1 van de Wet milieubeheer (definitie <i>hernieuwbare energie</i>).	
punt 4 (bruto-eindverbruik van energie)	Implementatie wordt vorm gegeven door feitelijk handelen	
punt 22bis (hernieuwbare brandstoffen)	Geïmplementeerd via definities van biobrandstof en hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in art. 9.7.1.1 van de Wet milieubeheer	
punt 36 (hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong)	Geïmplementeerd in art. 9.7.1.1 van de Wet milieubeheer (definitie <i>hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong</i>)	
Artikel 3		
Lid 1	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	Lidstaten stellen nationale bijdragen vast.
Artikel 7		
Lid 1	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	Geen
Lid 4	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	Geen
Artikel 25		
Lid 1, eerste alinea, onderdeel a	Implementatie door wijziging van titel 9.7 Wet milieubeheer (art. 9.7.2.1).	Lidstaten kunnen bij de verplichting onderscheid maken in sturing op een hernieuwbare energiedoelstelling of een CO ₂ -reductiedoelstelling. In titel 9.7 Wet milieubeheer (specifiek art. 9.7.2.1) wordt gekozen voor sturing op een CO ₂ -reductiedoelstelling.

Lid 1, eerste alinea, onderdeel b, en tweede alinea	Implementatie in art. 9.7.2.1 (lid 1), 9.7.3.2 (lid 2), 9.7.4.6 (lid 1), van de Wet milieubeheer nader uit te werken in streefcijfers in het Besluit energie vervoer.	
Lid 1, derde alinea	Implementatie in art. 9.7.2.1 (lid 1 en lid 2), 9.7.3.2 (lid 2) en 9.7.4.6 (lid 1) van de Wet milieubeheer, nader uit te werken in streefcijfers in het Besluit energie vervoer.	
Lid 1, vierde alinea	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen in verslaglegging.	
Lid 1, vijfde alinea	Implementatie in art. 9.7.2.1 (lid 1), 9.7.3.2 (lid 2) en 9.7.4.6 (lid 1) van de Wet milieubeheer, nader uit te werken in streefcijfers in het Besluit energie vervoer.	
Lid 2	Implementatie in art. 9.7.2.1 (lid 1 en lid 4) juncto titel 9.8, 9.7.3.2 (lid 2), 9.7.4.6 (lid 1) van de Wet milieubeheer.	
Lid 3		<p>Lidstaten kunnen brandstoffen op basis van hergebruikte koolstof in aanmerking nemen: van kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.</p> <p>Lidstaten mogen bij de vaststelling van de verplichting voor brandstofleveranciers:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. bij leveranciers van elektriciteit en hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong, vrijstellen van een minimumaandeel geavanceerde biobrandstoffen en biogas: van kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt. b. sturen op volumes, energie-inhoud of broeikasgasemissies: gekozen voor sturen op broeikasgasemissies. c. onderscheid maken tussen verschillende energiedragers: van kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt. d. onderscheid maken tussen zeevervoerssector en andere sectoren; van kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.
Lid 4	Implementatie in par. 9.7.4 juncto art. 9.7.2.1 van de Wet milieubeheer	Lidstaten mogen particuliere oplaadpunten opnemen in mechanisme: van kan-bepaling wordt gebruik gemaakt via artikel 9.7.4.2, lid 1, onderdeel e, van de Wet milieubeheer.
Artikel 26		
Lid 1	(Reeds) geïmplementeerd in de Wet milieubeheer in titel 9.7 Wet milieubeheer (art. 9.7.2.1, 9.7.4.1, 9.7.4.6, lid 1, onderdeel a)	Vierde alinea: Lidstaten kunnen de art. 25-doelstelling verlagen in geval van een lager gebruik van voedsel- en voedergewassen van 7%: van deze kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.
Lid 2	<p>(Reeds) geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (art. 9.7.2.1, 9.7.4.1, 9.7.4.6, lid 1, onderdeel a)</p> <p>Vijfde alinea: heeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.</p>	

Artikel 27	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	
Artikel 28	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 29		
Lid 1	Deels reeds geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (art. 9.7.4.2 en 9.7.4.3), nader uit te werken in het Besluit energie vervoer	Tweede alinea: Lidstaten kunnen sorteersystemen voor gemengd afval voorschrijven: van deze kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.
Lid 3 t/m 6	Deels reeds geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (art. 9.7.4.2 en 9.7.4.3), nader uit te werken in het Besluit energie vervoer	
Lid 7bis t/m 7ter	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	
Lid 10	Deels reeds geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (art. 9.7.4.2 en 9.7.4.3), nader uit te werken in het Besluit energie vervoer	
Lid 15	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 29bis		
Lid 1 t/m 3	Implementatie wordt vormgegeven door feitelijk handelen.	
Artikel 30		
Lid 1-3	Deels reeds geïmplementeerd in Titel 9.7 Wet milieubeheer, nader uit te werken in het Besluit energie vervoer Deel reeds geïmplementeerd met: onderdeel van certificering duurzaamheidssysteem ex artikel 30, lid 4, richtlijn (EU) 2018/2001; verwerkt in bewijs van duurzaamheid (Proof of Sustainability; PoS) ex artikel 9.7.4.2 en 9.7.4.3 Wet milieubeheer; nader uit te werken in het Besluit energie vervoer.	Lidstaten kunnen nationale systemen instellen voor de naleving; van deze kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.
Lid 1	Toepassing massabalans in artikel 9.7.6.2 Wet milieubeheer: nader uit te werken in het Besluit energie vervoer.	
Lid 3	Opstellen passende norm voor onafhankelijke audits: nader uit te werken in het Besluit energie vervoer.	
Lid 4	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Lid 6		
Lid 9 en 10		

	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 31bis		
Lid 1	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Lid 2	Implementatie in artikel 9.7.1.3 Wet milieubeheer, nader uit te werken in Regeling energie vervoer	
Lid 3	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Lid 5	Implementatie in artikel 9.7.1.3 Wet milieubeheer, nader uit te werken in Regeling energie vervoer	Nationale databank: van deze kan-bepaling wordt geen gebruik gemaakt.
Lid 6	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 35	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	Geen
Bijlage I	Reeds geïmplementeerd in artikel 9.7.2.1 Wm en nader uitgewerkt in Besluit energie vervoer (art. 3).	Geen
Bijlage III	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Bijlage IX	Implementatie Wet milieubeheer (art. 9.7.4.6, lid 1, onderdelen b en c, en art. 9.7.4.8, lid 1)	Geen
Artikel 2 Wijziging verordening (EU) 2018/1999		
	-	
Artikel 3 Wijziging richtlijn 98/70/EG		
Artikel 1	Reeds geïmplementeerd in artikel 2.1 Besluit brandstoffen luchtverontreiniging	
Artikel 2	Implementatie via wijziging van artikel 1.1 Besluit brandstoffen luchtverontreiniging	
Artikel 4	Implementatie via wijziging van artikel 2.5 Besluit brandstoffen luchtverontreiniging	
Artikel 7bis tot en met 7sexies	Implementatie via vervallen van titel 9.8 van de Wet milieubeheer	
Artikel 9	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	

Bijlagen I, II, IV en V	Implementatie via wijziging regeling brandstoffen luchtverontreiniging	
Artikel 4 Overgangsbepalingen		
Artikel 1 en 2	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 5 Omzetting		
Artikel 1 en 2	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 6 Intrekking richtlijn 2015/652		
	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	
Artikel 7 Inwerkingtreding		
	Behoeft naar de aard van deze bepaling geen implementatie.	

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Onderdeel A (artikel 9.7.1.1)

Enkele definities in dit artikel behoeven aanpassing, dan wel dienen toegevoegd te worden aan dit artikel. Enkele aanpassingen worden hieronder toegelicht.

Binnenschip, zeeschip, levering tot eindverbruik sector binnenwater, levering tot eindverbruik sector zee, en diesel en rode gasolie: omwille van het onderscheid tussen de sector binnenwater en de sector zee, voert de Wet milieubeheer de begrippen binnenschip en zeeschip in, waarbij een binnenschip ook een drijvend werktuig kan zijn. De brandstoffen, waarvan de levering tot eindverbruik tot een jaarverplichting leidt, somt de Wet milieubeheer in het begrip *levering tot eindverbruik* op. Voor de sector binnenwater, bevat de levering tot eindverbruik rode gasolie (ook wel rode diesel genoemd), in termen van de Wet op de accijns *gasolie* en in termen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging *gasolie voor mobiele machines* genaamd en voor de sector zee omvat de levering tot eindverbruik rode gasolie en zware stookolie (in termen van de Wet op de accijns *gasolie* en in termen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging *gasolie voor de scheepvaart* en *dieselolie voor de scheepvaart*, onderscheidenlijk *scheepsbrandstoffen* genaamd). Het begrip *rode gasolie* verwijst naar de Wet op de accijns, die verlangt dat geleverde gasolie aan accijnsvrijgestelde bestemmingen herkenningmiddelen bevatten.

Een niet-vrijgestelde bestemming van diesel (in termen van de Wet op de accijns *gasolie* en in termen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging *gasolie voor mobiele machines* genaamd) is een pleziervaartuig, die als onderdeel van het begrip *mobiele machines* en omwille van de eenvoud van uitvoering tot de sector land wordt gerekend.

De wijziging van het begrip *diesel* heeft tot gevolg dat accijnsbelaste diesel onderdeel van de sector land is, terwijl het begrip *rode gasolie* (rode diesel) onderdeel is van ofwel de levering tot eindverbruik sector binnenwater, dan wel de levering tot eindverbruik sector zee.

Hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong: Deze wijziging verduidelijkt het tot nu toe in titel 9.7 van de Wet milieubeheer gebruikte begrip 'hernieuwbare brandstof', met de aanvulling dat de hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong is. Dit is in lijn met de definitie in de richtlijn hernieuwbare energie.

Inboekdienstverlener: om de uitvoeringskosten van de NEa te verlagen, voert de wet de zogenaamde inboekdienstverlener in, zijnde een onderneming die in eigen naam een hoeveelheid geleverde elektriciteit inboekt die door een andere onderneming als afnemer aan een eindgebruiker is geleverd, dan wel door een andere onderneming als leverancier aan een eindgebruiker is geleverd. Het eerste onderdeel beschrijft het geval dat de onderneming in beginsel een inboekbevoegdheid heeft, maar niet voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur te stellen drempelwaarde voor de jaarlijks in te boeken hoeveelheid geleverde elektriciteit. In het tweede geval levert de onderneming met hulp van een bemeterd leverpunt elektriciteit voor eindgebruik in een wegvoertuig. Omdat een eindgebruiker in de systematiek hernieuwbare energie geen inboekbevoegdheid heeft (het betreft een systematiek die de laatste schakel in de leverketen die voor eindgebruik levert), de eindgebruiker in de regel geen onderneming is én de hoeveelheid geleverde elektriciteit de bovengenoemde drempelwaarde naar verwachting niet overschrijdt, moet in dat geval, verplicht van de inboekdienstverlener gebruik worden gemaakt. Op deze manier, kan het aantal rekeningen in het Register hernieuwbare energie worden beperkt. De inboekdienstverlener is in alle gevallen ook zelf inboeker en moet dus voldoen aan de voor inboekers geldende regels.

Locatie en massabalans: volgens artikel 9.7.4.2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet milieubeheer, moet de inboeker de massabalans van biobrandstoffen voeren over de locatie waar de biobrandstof zich direct voorafgaand aan de levering aan de Nederlandse markt bevond. Dit begrip verduidelijkt dat de massabalans van biobrandstoffen gevoerd moet worden over een opslagtank die zich zowel op land (wallocatie) of op water kan bevinden (bunkerwinkelschip, te weten een drijvend depot).

Onderneming: de aanvulling aan het bestaande begrip verduidelijkt dat de systematiek hernieuwbare energie uitsluitend bedoeld is voor ondernemingen met rechtspersoonlijkheid. Omdat rechtspersonen in de regel over meer deskundig personeel beschikken, is deze aanvulling van belang om de uitvoeringslasten van de NEa te beperken.

Onderdeel B (artikel 9.7.1.3)

Dit betreft een technische wijziging in verband met vernummering van de gewijzigde richtlijn hernieuwbare energie.

Onderdeel C (artikel 9.7.1.4)

Gelet op de ontvlechting van het directoraat-generaal Belastingdienst van het Ministerie van Financiën, met de oprichting van een directoraat-generaal Douane en een directoraat-generaal Toeslagen, moet de bestaande grondslag om als Belastingdienst de informatie te verstrekken worden uitgebreid naar de Douane. Bovendien voert de Wet milieubeheer een nieuwe grondslag in om informatie van netbeheerders te verkrijgen, in het bijzonder de tenaamstelling van aansluitingen op het gas- en elektriciteitsnet. Het betreft in alle gevallen informatie die de NEa nodig heeft bij de uitvoering van, het toezicht op en de handhaving van het systeem van hernieuwbare energie.

Onderdeel D (artikel 9.7.2.1)

Dit artikel brengt de nieuwe sector- en CO₂-ketenemissiesturing van de systematiek hernieuwbare energie tot uitdrukking. Het maakt duidelijk dat de brandstofleverancier, in zijn hoedanigheid van leverancier tot eindverbruik, zich per sector over geleverde brandstoffen moet verantwoorden, waarbij per sector de soort brandstoffen, die onder de verplichting vallen, kunnen verschillen alsook het aantal per soort emissiereductie-eenheden die hij voor het voldoen aan zijn jaarverplichting mag gebruiken. Het derde lid bevat de delegatiegrondslag voor het stellen van regels over de per sector vast te stellen aantallen en soorten emissiereductie-eenheden. In beginsel moet de leverancier tot eindverbruik aan zijn jaarverplichting voldoen met emissiereductie-eenheden die het Register hernieuwbare energie voor een geleverde hoeveelheid

hernieuwbare energie aan die sector heeft bijgeschreven. Niettemin bevat het artikel in het vierde lid een grondslag voor de inzet van reductie-eenheden uit een andere sector, alsook de inzet van raffinagereductie-eenheden (systematiek titel 9.8 van de Wet milieubeheer) voor het voldoen aan de jaarverplichting. Het gebruik van deze reductie-eenheden uit een andere sector wordt bij algemene maatregel van bestuur beperkt, waarbij tevens een maximum gebruik van reductie-eenheden per sector zal worden vastgesteld.

Omwille van het opheffen van kostenverschillen per sector – de kosten van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie verschillen per sector – bevat het vijfde lid de mogelijkheid om een vermenigvuldiger toe te passen bij het gebruik van reductie-eenheden voor het voldoen van de jaarverplichting sector land. Deze vermenigvuldiger kan voor reductie-eenheden uit de sector binnenwater groter of kleiner dan één zijn en voor reductie-eenheden uit de sector zee kleiner dan één zijn.

Onderdelen E (artikel 9.7.2.5, lid 1), G (titelaanduiding paragraaf 9.7.3), K (artikel 9.7.3.5), L (artikel 9.7.3.7), S (artikel 9.7.4.7), U (artikel 9.7.4.9), W (artikel 9.7.4.11), X (artikel 9.7.4.13, leden 3 en 4), AB (artikel 9.7.5.4) en AC (artikel 9.7.6.1 (eerste, tweede en vierde lid)

Met de betreffende wijzigingen in deze (leden van) artikelen wordt het begrip 'hernieuwbare brandstofeenheden' (HBE's) gewijzigd in het nieuwe begrip 'emissiereductie-eenheden'. Dit nieuwe begrip sluit beter aan bij de gewijzigde opzet van de systematiek in titel 9.7 van de Wet milieubeheer, met sturing op CO₂-ketenemissies in plaats van sturing op energie-inhoud van de hernieuwbare brandstoffen.

Onderdeel E (artikel 9.7.2.5, lid 2)

De wijziging van het tweede lid ziet op het stellen van regels over de jaarlijkse afschrijving door het bestuur van de NEa van de emissiereductie-eenheden van de rekening van de leverancier tot eindgebruik, voor het voldoen aan de jaarverplichting. Deze regels van afschrijving verschillen voor het aantal en de soorten emissiereductie-eenheden, naar gelang de levering tot eindgebruik heeft plaatsgevonden ten behoeve van de sector land, binnenwater, lucht of zee.

Onderdeel F (artikel 9.7.2.6)

Dit artikel voert een nieuwe soort verificatie in, te weten de verificatie levering tot eindverbruik. Bij het ontbreken van jaarlijks beschikbare contra-informatie van de Belastingdienst en de Douane, is deze verificatie van belang om de NEa meer zekerheid te verschaffen over de volledigheid van de ingevoerde levering tot eindverbruik van de sector binnenwater, de sector lucht en de sector zee. Daarmee is de verificatie levering tot eindverbruik voor de bovengenoemde sectoren de tegenhanger van de inboekverificatie (zie artikel 9.7.4.12), die de juistheid van de ingeboekte hoeveelheden geleverde hernieuwbare energie beoogt te controleren.

Onderdeel H (artikel 9.7.3.1)

De voorgestelde wijziging van dit artikel is qua strekking vergelijkbaar met het huidige artikel, met dien verstande dat de hernieuwbare eenheid wordt vervangen door de emissiereductie-eenheid, welke een bijdrage aan de jaarverplichting vertegenwoordigt van één kg CO₂-equivalent-ketenemissiereductie. De (verschillende soorten) emissiereductie-eenheden kunnen alleen in het Register hernieuwbare energie worden gehouden.

Onderdeel I (artikel 9.7.3.2)

Dit artikel voert in het tweede lid een nieuwe soort eenheid in, de emissiereductie-eenheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong. Het betreft de soort emissiereductie-eenheid die het Register hernieuwbare energie bijschrijft voor de inboeking van een geleverde hoeveelheid hernieuwbare brandstof van niet-biologische oorsprong. Met de invoering van deze soort emissiereductie-eenheid wordt mogelijk om van de leverancier tot eindverbruik te verlangen dat hij een bij algemene maatregel van bestuur te stellen minimumhoeveelheid van die soort hernieuwbare energie gebruikt bij het voldoen aan zijn jaarverplichting.

Onderdeel N (artikel 9.7.4.1)

Evenals het gewijzigde artikel 9.7.2.1 van de Wet milieubeheer, dat onderdeel is van de paragraaf over de jaarverplichting hernieuwbare energie is, brengt dit artikel de nieuwe sector- en CO₂-ketenemissiesturing tot uitdrukking voor het inboeken van geleverde hernieuwbare energie. In de nieuwe systematiek hernieuwbare energie gebeurt het inboeken per sector en schrijft het Register hernieuwbare energie sectorspecifieke reductie-eenheden bij. De bestaande bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen over de inboeker, breidt de Wet milieubeheer naar de inboekdienstverlener uit.

Onderdeel O (artikel 9.7.4.2)

Het wetsvoorstel wijzigt artikel 9.7.4.2 van de Wet milieubeheer voor drie redenen. Ten eerste voorziet de wijziging in een betere grondslag om de algemene bevoegdheid om hoeveelheden geleverde vloeibare biobrandstof in te boeken omwille van de bijschrijving van emissiereductie-eenheden, te beperken tot biobrandstoffen en mengsels van biobrandstoffen en fossiele brandstoffen die in de bijlage van ministeriële regeling opgesomd zijn. Daarnaast verschaft de wijziging de bevoegdheid om van de inboeker van een geleverde vloeibare biobrandstof te verlangen dat hij aangeeft of hij de biobrandstof in pure vorm of als onderdeel van een mengsel geleverd heeft en indien het laatste, wat de soort en hoeveelheid vergezellende fossiele brandstof was. Op deze manier worden de inboekverificateur en de NEa in staat gesteld om de juistheid van de ingeboekte vloeibare biobrandstof te controleren. De laatste wijziging voorziet in de mogelijkheid om voor bioLNG een uitzondering te maken op het vereiste dat de inboeker de massabalans van biobrandstoffen voert over de locatie waar de biobrandstof zich direct voorafgaand aan de levering aan de Nederlandse markt bevond. De reden hiervoor is dat bioLNG na de productielocatie in de regel niet meer op een accijnsgoederenplaats voor minerale oliën terecht komt, maar in opslagvaten door opleggers verplaatst wordt.

Onderdeel P (artikel 9.7.4.4)

Met de overgang binnen de systematiek hernieuwbare energie van een energiesturing naar een CO₂-ketenemissie- en sectorsturing, zijn vermenigvuldigers niet langer aan de orde. In plaats daarvan bevat de richtlijn hernieuwbare energie referentiewaarden waarin al een beoogd voordeel is verwerkt, zodat het tweede lid kan komen te vervallen.

Onderdeel Q (artikel 9.7.4.5)

De in het huidige eerste lid, onderdeel d, opgenomen delegatiegrondslag om bij ministeriële regeling regels te kunnen stellen over het geaggregeerd inboeken van elektriciteit is verplaatst naar het nieuw voorgestelde artikel 9.7.4.1, derde lid, waarbij ook regels gesteld worden over de daaraan gerelateerde inboekdienstverlener.

Met onderhavig nieuw geformuleerde onderdeel d kunnen regels worden gesteld voor de administratieve organisatie van de inboeker met maatregelen van interne beheersing en controle voor het inboeken van geleverde hernieuwbare energie.

Onderdeel R (artikel 9.7.4.6)

De wijziging van dit artikel brengt de nieuwe CO₂-ketenemissiesturing tot uitdrukking in de context van de bijschrijving per sector door het Register hernieuwbare energie. Een gevolg van de overgang van een energiesturing naar een CO₂-ketenemissiesturing, is dat binnen de systematiek hernieuwbare energie de dubbel telling van betere biobrandstoffen wordt afgeschaft. De afschaffing van de mogelijkheid van dubbel telling heeft het ongewenste beleidsgevolg dat vetten uit de categorie 3 (zie richtlijn hernieuwbare energie, Bijlage IX- deel B) een hogere waarde verkrijgen dan vetten uit de categorieën 1 en 2. De reden hiervoor is dat de inboeking van vetten uit die categorieën tot de bijschrijving van een emissiereductie-eenheid overig leidt, te weten een soort emissiereductie-eenheid die minder beperkingen heeft dan de emissiereductie-eenheid bijlage IX-deel B, die het Register hernieuwbare energie bijschrijft voor een ingeboekte hoeveelheid geleverd vet categorie 3. Om aan dit ongewenste rechtsgevolg tegemoet te komen, biedt het artikel de mogelijkheid om bij ministeriële regeling een vermenigvuldiger kleiner dan één te stellen bij de berekening van het aantal bij te schrijven emissiereductie-eenheden overig.

Onderdeel T (artikel 9.7.4.8)

Met de overgang binnen de systematiek hernieuwbare energie van een energiesturing naar een CO₂-ketenemissie- en sectorsturing, is een vermenigvuldiger als dubbel telling niet langer aan de

orde. In plaats daarvan bevat de richtlijn hernieuwbare energie referentiewaarden waarin al een beoogd voordeel is verwerkt, zodat het tweede lid kan komen te vervallen.

Onderdeel V (artikel 9.7.4.10)

Het bestaande verbod om een reeds ingeboekte hoeveelheid hernieuwbare energie opnieuw onderwerp van een inboeking te maken, breidt dit artikel uit naar vrijwillige broeikasgasemissiereductiesystemen. Dit omvat ook systemen om een emissiereductie in toepassingsgebied 3 te verzilveren.

Onderdeel X (artikel 9.7.4.13)

De in artikel 9.7.4.13 opgenomen bevoegdheid van het bestuur van de NEa tot ambtelijke vaststelling van de ingeboekte energie, indien niet is voldaan aan de in paragraaf 9.7.4 genoemde artikelen, wordt met deze wijziging uitgebreid naar een onderscheid tussen de sectoren land, binnenwater en zee.

Onderdeel AA (artikel 9.7.5.3)

Dit betreft een wijziging van juridisch-technische aard.

Onderdeel AD (artikel 9.7.6.1)

Het gewijzigde tweede lid van artikel 9.7.6.1 van de Wet milieubeheer, stelt voor de fabrikant van hernieuwbare waterstof soortgelijke vereisten als voor de fabrikant van biobrandstoffen gelden.

Onderdeel AE (titel 9.8)

Het wetsvoorstel geeft aan titel 9.8 van de Wet milieubeheer een geheel nieuwe invulling. Met het schrappen door de Uniewetgever van de reductieverplichting in de EG-richtlijn brandstofkwaliteit en de intrekking van de gekoppelde uitvoeringrichtlijn, komt de titel vrij voor bepalingen die de zogenaamde raffinagereductieverplichting regelen. Deze raffinagereductieverplichting geeft de mogelijkheid om gebruikte hernieuwbare waterstof (waterstof vervaardigd met behulp van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare bronnen) bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen mee te tellen bij de berekening van het verplichte minimumaandeel hernieuwbare energie van brandstofleveranciers in de vervoerssector (neergelegd in artikel 25 richtlijn hernieuwbare energie). Hoewel dat artikel van de richtlijn ziet op het gebruik van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong bij de vervaardiging van de bovengenoemde brandstoffen, ziet titel 9.8 van de Wet milieubeheer vooralsnog uitsluitend op hernieuwbare waterstof.

De raffinagereductieverplichting is de verplichting van de raffinaderijhouder om bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen de gebruikte waterstof gedeeltelijk te vervangen door een hernieuwbare waterstof. Deze verplichting is aan de raffinaderijhouder opgelegd, omdat alleen hem bekend is hoeveel fossiele waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van bovengenoemde brandstoffen gebruikt is en alleen hij bij machte is om te bewerkstelligen dat die waterstof door een hernieuwbare variant wordt vervangen. Evenals het systeem van hernieuwbare energie van titel 9.7 van de Wet milieubeheer, kent ook het systeem van de raffinagereductieverplichting een verplichting om jaarlijks voor 1 maart over het vorige kalenderjaar de hoeveelheid gebruikte waterstof in een register in te voeren, die hoeveelheid te laten verifiëren en te zorgen dat hij voor 1 mei voldoende handelbare eenheden op zijn rekening in een register heeft om aan zijn de jaarverplichting te voldoen. Deze handelbare eenheden worden in het register bijgeschreven na de inboeking van een gebruikte hoeveelheid hernieuwbare waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen. Overeenkomstig de inboeker van het systeem van hernieuwbare energie, moet de inboeker van het systeem van de raffinagereductieverplichting ingeboekte hoeveelheden hernieuwbare waterstof laten verifiëren. Tevens geldt dat het systeem van de raffinagereductieverplichting op de CO₂-ketenemissiereductie stuurt.

Artikel 9.8.1.1

Hernieuwbare waterstof: het begrip hernieuwbare waterstof sluit waterstof uit biomassa uit, omdat artikel 25 van de richtlijn hernieuwbare energie uitsluitend betrekking heeft op hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong.

Paragraaf 9.8.2, artikelen 9.8.2.1, 9.8.2.3, 9.8.2.5 en 9.8.2.6

Deze paragraaf beschrijft de verplichtingen van de raffinaderijhouder in de context van de raffinagereductieverplichting. Artikel 9.8.2.1 van de Wet milieubeheer bevat de verplichting om jaarlijks de CO₂-ketenemissie van de gebruikte waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen te beperken. Bij algemene maatregel van bestuur wordt hoogte van de verplichting bepaald en hij voldoet aan zijn verplichting met raffinagereductie-eenheden. Volgens artikel 9.8.2.3 van de Wet milieubeheer moet de raffinagehouder jaarlijks voor 1 maart zijn waterstofgebruik invoeren in het Register raffinagereductie-eenheden en bewerkstelligen dat hij op 1 mei ten minste evenveel raffinagereductie-eenheden op zijn rekening in dat register heeft als zijn jaarverplichting hernieuwbare waterstof groot is. Omdat de NEa niet over contra-informatie beschikt, voert artikel 9.8.2.6 van de Wet milieubeheer een verplichte verificatie van de hoeveelheid in het voorafgaande kalenderjaar gebruikte fossiele waterstof in de raffinaderij bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen.

Artikel 9.8.2.4

Artikel 9.8.2.4 van de Wet milieubeheer verschaft de NEa een vorm van herstellend optreden. Het betreft de handhavingbevoegdheid om de hoeveelheid gebruikte waterstof in zijn raffinaderij (bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen) ambtshalve vast te stellen, indien de raffinaderijhouder verzuimt deze hoeveelheid voor 1 maart in te voeren in het Register raffinagereductie-eenheden of wanneer de door hem ingevoerde hoeveelheid onjuist blijkt te zijn.

Paragraaf 9.8.4, artikelen 9.8.4.1, 9.8.4.6 en 9.8.4.7

Deze paragraaf beschrijft de inboekbevoegdheid van de raffinaderijhouder voor hoeveelheden in hernieuwbare waterstof die hij bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen in zijn raffinaderij heeft gebruikt. Artikel 9.8.4.1 van de Wet milieubeheer bepaalt dat de raffinaderijhouder voor 1 maart de hoeveelheden in het vorige kalenderjaar gebruikte hernieuwbare waterstof in het Register raffinagereductie-eenheden moet inboeken. De hernieuwbare waterstof moet aan de broeikasgasemissiereductiedrempel voldoen. De ingeboekte hoeveelheden in zijn raffinaderij gebruikte hernieuwbare waterstof bij de vervaardiging van conventionele (vervoers)brandstoffen en biobrandstoffen, moet de raffinaderijhouder ingevolge artikel 9.8.4.6 van de Wet milieubeheer laten verifiëren. Volgens artikel 9.8.4.7 van de Wet milieubeheer, mag de NEa eventueel onjuiste inboekingen ambtshalve vaststellen.

Paragraaf 9.8.5, artikelen 9.8.5.1, 9.8.5.3 en 9.8.5.5

De invoer van de gebruikte waterstof in de raffinaderij op grond van artikel 9.8.2.3, de inboeking van gebruikte hernieuwbare waterstof in de raffinaderij ingevolge artikel 9.8.4.1, alsmede de bijschrijving van de raffinagereductie-eenheid naar aanleiding van de inboeking gebeuren in het elektronische Register raffinagereductie-eenheden. Deze raffinagereductie-eenheden kunnen uitsluitend in het register gehouden worden en zijn in het register tussen rekeningen in het register verhandeld worden. Evenals in het Register hernieuwbare energie, kent ook het Register raffinagereductie-eenheden een mogelijkheid om de raffinagereductie-eenheden, die na afschrijving van de jaarverplichting op de rekening staan, in beperkte mate naar een volgend kalenderjaar te sparen.

Paragraaf 9.8.6

De laatste paragraaf van titel 9.8 van de Wet milieubeheer behandelt de naleving van de broeikasgasemissiereductiecriteria en broeikasgasemissiereductiedrempels en bestaat uit twee artikelen. Artikel 9.8.6.1 van de Wet milieubeheer voert de verplichting voor de raffinaderijhouder in om een gecertificeerde schakel van een (door de Europese Commissie) erkend vrijwillig systeem voor hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong te zijn, als bedoeld in artikel 30, vierde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie. Als gecertificeerde schakel, is de raffinaderij dan onderdeel van een keten van gecertificeerde schakels. Dit betekent ook, dat de raffinaderijhouder een massabalans van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong over de hoeveelheid ontvangen, opgeslagen en gebruikte hernieuwbare waterstof over de raffinaderij moet voeren. Artikel 9.8.6.2 van de Wet milieubeheer geeft invulling van de verplichting aan de lidstaat om toezicht te houden op een certificeringsorgaan dat namens het vrijwillige systeem in het kader van de naleving van broeikasgasemissiereductiecriteria de raffinaderij controleert.

Artikel II

Deze wijziging van de Wet op de accijns is van juridisch-technische aard. In artikel 71h van de Wet op de accijns worden de brandstoffen vastgesteld die in aanmerking komen voor teruggaaf van accijns. Daarbij wordt verwezen naar biobrandstof, zoals gedefinieerd in de Richtlijn hernieuwbare energie, en naar hernieuwbare brandstof, met een verwijzing naar de Wet milieubeheer. Aangezien de desbetreffende verwijzingen naar de Richtlijn hernieuwbare energie en de Wet milieubeheer zijn aangepast, dienen de verwijzingen overeenkomstig te worden aangepast in artikel 71h van de Wet op de accijns.

Artikel III

PM

Artikel IV

De inwerkingtreding van het wetsvoorstel zal plaatsvinden bij koninklijk besluit, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. Beoogd wordt dat ook het nog aan te passen Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer op hetzelfde moment in werking treden als het wetsvoorstel. Gelet op de jaarsystematiek van het systeem van hernieuwbare energie die uitgaat van een kalenderjaar, die op 1 januari begint en op 31 december eindigt, wordt beoogd om het wetsvoorstel op **PM 1 januari 2025** in werking te laten treden.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,